

17 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2019

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΒ΄ (Θ΄ ΛΟΥΚΑ)

Γρηγορίου ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας († 270). Γενναδίου
ἀρχιεπισκόπου ΚΠόλεως (†471).

ᾠχος πλ. α΄. Ἑωθινὸν ια΄.

*****

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἧν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος πᾶ ᾠ Κε ς

Κε

 ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ λο
 γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
 ι ι ι ου **υ**
ϝ

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

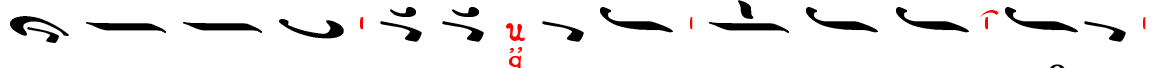

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Κε

 ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ
 λο γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ
 ρι ι ι ι ου **υ**
ϝ

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον.

Κε

 ον συ να ναρχον λο γον Πα τρι και Πνευ μα τι τον
 εκ Παρ θε νου τε χθεν τα εις σω τη ρι αν η μων

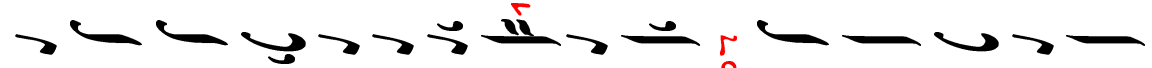

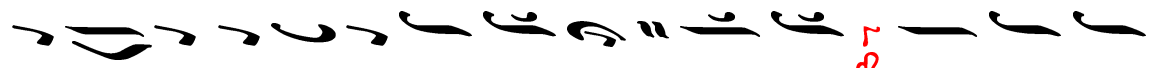

 α νυ μνη σώ μεν πι στοι και προ σκυ νη σώ μεν ^υ ο τι

 ην δο κη σε σαρ κι α νελ θειν εν τω σταυ ρω και θα

 να τον υ πο μει ναι ^υ και ε γει ραι τους τεθ νε

 ω ω τας εν τη εν δο ξω α να στα σει αυ του ^υ

Δόξα. Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου.

Ἦχος πλδ Γα ρ

E^{Γα} ν προ σευ χαις γρη γο ρων ταις των θαυ μα των ερ γα

 σι αις εγ καρ τε ρων ^Δ ε πω νυ μι αν ε κτη σω τα

 κα το ορ θω μα α τα ^Μ ^{Γα} ^{Νη} αλ λα προ σβευ ε Χρι στω τω

 Θε ω Πα τερ Γρη γο ρι ι ε ^Δ φω τι σαι τας ψυ χας η

 μων μη πο τε υ πνω σω μεν εν α μαρ τι αις ει εις θα

 να α τον ^Γ ^Δ

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

O δι η μας γεννη θεις εκ Παρ θε νου και σταυ ρω

 σιν υ πο μει να ας α γα α θε ^Γ ^Δ ο θα να τω τον

 θα να τον σκυ λε ευ σας και ε γερσιν δει ξας ως Θε ος μη

 πα ρι δη σους ε πλα σας τη χει ει ρι σου ^Γ ^Δ δει ξον την

φι λαν θρω πι αν σου ε λε η μον δε ξαι την τε κου
 σαν σε Θε ο το ο κον πρε σβευ ου σαν υ περ η μων
 και σω ω σον Σω τηρ η μων λα ον α πε γνω σμε ε νο ο ο
 ον

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]
 Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος π̄ ᾱ Κε ρ

Τ^{Κε} ον Σταυ ρον του Κυ ρι ου ε γκω μι α σω μεν^{υ ρ} την
 τα φην την α γι αν υ υ μνοις τι μη σω μεν^{υ ρ} και την
 α να στασιν αυ του υ περ δο ξα σω μεν^{υ ρ} ο τι συ νη
 γει ρε νε κρους εκ των μνη μα των ως Θε ος σκυ λευ σας
 κρα τος θα να του^{υ ρ} και ι σχυν δι α βο ο λου και
 τοις εν Α δηφως α νε τει ει λε^{υ ρ}

Δόξα.

Κ^{Κε} υ ρι ε νε κρος προ ση γο ρευ θης ο νε κρω ω
 σας τον θα να τον^{υ ρ} εν μνη μα τι ε τε θης ο κε

νω ω σας τα μνη μα τα ^u_q α νω στρα τι ω ται τον τα
φον ε φυ λατ τον ^u_q κα τω τους απ αι ω νος νε
κρου ου ους ε ξα νε στη σας ^u_q παν το δυ να με
και α κα τα ληπτε Κυ υ ρι ε δο ξα α σοι ^u_q

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

^{Κε}
Χ αι ρε Πυ λη Κυ ρι ου η α δι ο δευ
τος ^u_q χαι ρε τει χος και σκε ε πη των προσ τρε χον των εις
Σε ^u_q χαι ρε α χει μα στε λι μην και α πει ρο γα με ^u_q
η τε κου σα εν σα ρ κι τον ποι η την σου και θε
ον ^u_q πρε σβευ ου σα μη ελ λει πης υ περ των α νυ
μνου ουν των ^u_q και προ σκυ νη στων τον το κο ον ος ^u_q

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

^{Κε}
Κ υ ρι ε με τα την τρι η με ρον σου α να στα
σιν και την των α πο στο ο λων προ σκυ νη σιν ^u_q ο Πε
τρος ε βο α σοι γυ ναι κες α πε τολ μη σαν κα
γω ω ω ε δει λι α σα ^u_q λη στης ε θε ο λο γη
σε κα γω ηρ νη σα μην σε ^u_q α ρα κα λε σεις με

του λοι που μα θη την η πα λιν δει ξεις με α
λι ε α βυ θου αλ λα με τα νο ουν τα με δε ξαι ο Θε
ος και σω σο ον με

Δόξα.

Κυ ρι ε εν με σω σε προ ση λω σαν οι πα
ρα νο μοι των κα τα δι κων και λογ χη την πλευ ραν
σου ε ξε κεν τησαν ω ε λε η η μον τα φην δε
κα τε δε ε ξω ο λυ σας Α δου τας πυ λας και α
νε ε ε στης τρι η με ρος ε δρα μον γυ ναι κες
ι δει ει ν σε και α πηγ γει λαν α πο στο ο ο
λοις την ε γε ρ σιν υ πε ρ υ ψου με νε Σω τη ρ ον υ
μνου σιν αγ γε λοι ευ λο γη με νε Κυ υ ρι ε δο
ξα α σοι

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Απει ρο γα με νυμ φη θε ο γεν νη τρι α
η της Ευ ασ την λυ υ πην χα ρο ποι η σα σα
α νυ μνου μεν οι πι στοι και προ σκυ νου μεν σε ο τι α

νη γαγες η μας εκ της αρ χαι ας α ρας και νυν δυ σω
 πει α πα αυ στως πα νυ μνη τε πα να γι ι α εις
 το σω θη ναι η μας

Εὐλογητάρια ἀναστάσιμα Θεοφάνους Βατοπαιδινού.

Ἦχος π̣ᾠ̣ Κε ρ

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο
 ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ

Των α γγε λων ο δη η η μος κα τε πλα γη
 ο ρω ω ων σε ε εν νε ε κροι οις λο γι σθε

ε ε ε ντα τα θα να τα δε Σω ω ω τερ την
 ι σχυν κα θε λο ο ον τα και συν ε ε αυ

τω ω το ον Α δαμ ε γει ρα ντα και εξ
 α δα παν τας ε λευ θε ρω ω σαν τα

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο
 ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ

Τι τα μυ ρα συ μπα θωσ τοις δα ακρυ σι ω ω

μα α θη τρι αι κιο να α α α τε ο α στρα

πτων εν τω τα φω Α αγ γε λος προ σε φθε εγ γε

ε το ταις μυ ρο φο ο ο ο ροις ι δε τε ε υ

μεις τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ

γαρ ε ξα νε ε ε στη τσ μνη η μα τος

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ

Λι ι α αν πρω ι μυ ρο φο ροι ε εδ ρα μον

προστο μνη η μα α σθ θρη νο λο γσ σ σ σ σαι

αλλ ε πε στη προς αυ τας ο αγ γε λος και ει

ει ει ει πε θρη νσ ο ο και ρο ος πε ε παυ ται

μη κλαι ε τε την α να στα σιν δε α πο

στο λοις ει ει πα τε

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ

Μυ ρο φο ροι γυ ναι αι αι κες με τα μω ρων

ελ θυ υ υ υ σαι ^υ ²² προς το μνη η μα οθ Σω

ω ω ω τερ ^υ ⁹ ε νη χων το αγ γε ε ε λθ προς αυ

τας φθε γγο με ε ε ε νθ ^υ ²² τι με τα α α νε κρων

τον ζω ω ων τα λο γι ζε σθε ^υ ⁹ ως Θε ος γαρ

ε ξα νε ε ε στη τσ μνη η μα τος ^υ ⁹

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω ω και αι Α γι ω

Πνευ μα τι ^υ ⁹

Π ρο σκυ νθ μεν Πα τε ε ε ρα και τον τσ τσ

Υι ο ο ο ον τε ^υ ²² και αι τω ω Α α γι ον Πνε

ε ε ευ μα ^υ ⁹ την Α γι αντρι α α α δα εν μι

α τη ου σι ι ι ι α ^υ ²² συν τοις Σε ε ε ρα

φι ιμ κρα α ζον τες το Α α γι ος Α γι

ος ^υ ⁹ Α γι ος ει Κυ υ ρι ε ^υ ⁹

Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τς αι ω ω

ω ω να ας τω ων αι ω ω νων α μην ^υ ⁹

Ζ ω ο δο την τε κθ υ υ σα τον Α δαμ α

μαρ τι ι ι ι ας²² ε ε λυ υ τρω ω σω Παρ θε

ε ε ε νε⁹ χαρ μο νην δε τη Ε ε ευ α α ντι

λυ πης πα ρε ε ε εσ²² χες²² ρευ σαν τα α α ζω

η ης ι ι θυ νε προς ταυ την δε⁹ ο εκ

σθ σαρ κω θει εις θε ος και α αν θρω πος⁹

A λλη λσ ι α A λλη λσ ι α²² A

λλη λσ ι α α δο ο ξα σοι ο Θε

ος⁹

Τὸ τρίτον.

A λλη λσ ι α A λλη λσ ι α²² A

λλη λσ ι ι α α δο ο ξα σοι ο Θε^λ

ο ο ο ο ος⁹

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος π̣ά̣ Κε ρ

E υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ⁹

T ων A γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη

ο ρω ων σε εν νεκροις λο γι σθεντα τϑ θα να α
τϑ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ α δϑ
παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σϑ

Τι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σι ω μα θη
τρι αι κιο να τε ο α ζραπτων εν τω τα φω Α
γγε λος προ σε φθε γγε το ταις μυ ρο φο ροις ι δε τε υ
μεις τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ γαρ ε
ξα νε ε στη τϑ μνη μα α τος

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σϑ

Αι ανθρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη
μα σϑ θρη νο λο γϑσαι αλλ ε πε στη προς αυ τας ο
Α γγε λος και ει ει πε θρη νϑ ο και ρος πε παυ ται

μη κλαιε τε^{u q} την αναστασιν δε Αποστολοις ει ει

παα τε^{u q}

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ^{u q}

Μυ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υρων

ελ θσ ς σαι προς το μνη η μα σθ Σω τερ^{u q} εν η χσ ς εν

το Α γγε ε λθ προς αυ τα ασφθε γγο με ε νσ τι με

τα νε κρων τον ζωων τα λο γι ζε σθε^{u q} ως Θε ος

γαρ ε ξα νε ε στη τσ μνη η μα α τος^{u q}

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω^{v' 22} και Α γι ω Πνευ μα

τι^{u q}

Προ σκυ νσ ς μεν Πα τε ε ρα και τον τσ ς τσ

Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα^{u q} την α γι ι

αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις

Σε ρα φειμ κρ α ζον τεσ το Α α γι ος Α γι ος^{u q} Α

γι ος ει Κυ ρι ι ε^{u q}

Κ αι νυ υν και α ει και εις τς αι ω ναςτων
αι ω νων α μην ^{u q}

Ζ ω ο δο ο την τε κς ς σα ε λυ τρωω σω Παρ
θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας ^{u q} χαρ μο νη ην δε
τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχεσ ρευ σαν τα
ζω ης ^{v' 22} ι θυ νε προς ταυ την δε ^{u q} ο εκ σς σαρκω θεις
Θε ος και αν θρωω πος ^{u q}

Α λλη λς ι α Α λλη λς ι α ^{v' 22} Α λλη λς
ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^{u q} (δισ)

Τὸ τρίτον

Α λλη λς ι α Α λλη λς ι α ^{v' 22} Α λλη
λς ς ι ι α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος ^{u q}

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ἠυλόγηταί σου τὸ ὄνομα...

***

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος πλ. α'.

Ἀγγελικῇ ὁράσει τὸν νοῦν ἐκθαμβούμεναι, καὶ θεϊκῇ ἐγέρσει τὴν ψυχὴν φωτιζόμεναι, αἱ Μυροφόροι τοῖς Ἀποστόλοις εὐηγγελίζοντο· Ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι, τὴν ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου, συνεργοῦντος τοῖς θαύμασι, καὶ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἦχος πλ. α΄.
Ἀντίφωνον Α΄.

Ε ν τω θλι βε σθαι με δα βι τι κως α δω σοι Σω
τη η μου ρυ σαι μου την ψυ χην εκ γλωσσης δο λι ι
ι ι ας ^u₉

Τ οισ ε ρη μι κοις ζω η μα κα ρι α ε
στι θε ι κω ε ε ρω τι πτε ρου μενοις ^u₉ χ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι ^u₉ Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην ^u₉

Α γι ω Πνευ μα τι πε ρι κρα τει ται παν τα
τα ο ρα τα τε ε συν τοις α ο ρα τοις ^u₉ αυ το κρα
τες γαρ ον της Τρι α αδος εν εστιν α ψε ε ε ε ευ
στως ^u₉

Ἀντίφωνον Β

Ε ις τα ο ρη ψυ χη αρ θω μεν δευ ρο ε
κει ει σε ^u₂₂ ο θεν βο η η θει α η κει ^u₉

Δ ε ξι α σου χειρ κα με Χρι στε ι πτα με ε
νη σκαι ω ρι ας πα σηης πε ρι φυ λα ξατω^{u q} **χ**

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι^{u q} Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην^{u q}

Α γι ω Πνευ μα τι θε ο λο γουν τες φω μεν^{u q} συ
ει Θε ος ζω η ε ρως φως νους συ χρη στο ο της συ βα
σι λευ εις εις τους αι ω ω ω ω ω νας^{u q}

Ἀντίφωνον Γ'

Ε πι τοις ει ρη κο σι μοι εις τας αυ λας προ
σβω μεν Κυ ρι ι ου^{u q} χα ρας πολλης πλησθεισεν χας α
να πε ε ε ε εμ πω^{u q}

Ε πι οικον Δα βιδ τα φο βε ρα τε λε σι
ουρ γειται^{u q} πυρ γαρ ε κει φλε ε γον α παντα αι σχρο ο
ο ο ον νουν^{u q} **χ**

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι ^u Και νυν και α ει και εις τους αι ^χ ω νας των

αι ω νων α μην ^u

A γι ω Πνευ μα τι ζω αρ χι κη α ξι ι

α ^v ²² εξ ου παν ζω ον εμ ψυ χου ται ^u ⁹ ως εν Πα τρι

α μα τε και Λο ο ο ο ο γω ^u ⁹

Προκείμενον.

A να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ο ος μου ^v ²² ο τι

συ βα σι λευ εις εις τους αι ω νας ^u ⁹

Στίχ. α. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλη καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

A να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ο ος μου ^v ²² ο τι

συ βα σι λευ εις εις τους αι ω νας ^u ⁹

Στίχ. β'. Εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί, ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

Τὸ Τρίτον.

A να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ο ος μου ^v ²² ο τι

συ βα σι λευ εις εις τους αι ω να α α ας ^u ⁹

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἄμην.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον

Κυ ρι ο ο ον

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεύς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν ΙΑ΄

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κ' 15-25).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφάνέρωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν καὶ λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾶς με πλεῖον τούτων; Λέγει αὐτῷ· Ναί, Κύριε· σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ· Βόσκει τὰ ἄρνια μου. Λέγει αὐτῷ πάλιν δεύτερον· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾶς με; Λέγει αὐτῷ· Ναί, Κύριε, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ· Ποίμαινε τὰ πρόβατά μου. Λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον· Σίμων Ἰωνᾶ, φιλεῖς με; Ἐλυπήθη ὁ Πέτρος, ὅτι εἶπεν αὐτῷ τὸ τρίτον, φιλεῖς με, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, σὺ πάντα οἶδας, σὺ γινώσκεις ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Βόσκει τὰ πρόβατά μου. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ὅτε ἦς νεώτερος, ἐζώννυες σεαυτὸν καὶ περιεπάτεις ὅπου ἤθελες· ὅταν δὲ γηράσης, ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς σου, καὶ ἄλλος σε ζώσει, καὶ οἴσει ὅπου οὐ θέλεις. Τοῦτο δὲ εἶπε σημαίνων ποίῳ θανάτῳ δοξάσει τὸν Θεόν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν λέγει αὐτῷ· Ἀκολουθεῖ μοι. Ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ Πέτρος βλέπει τὸν μαθητὴν ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς ἀκολουθοῦντα, ὃς καὶ ἀνέπεσεν ἐν τῷ δειπνῶ ἐπὶ τὸ στῆθος αὐτοῦ καὶ εἶπε· Κύριε, τίς ἐστὶν ὁ παραδιδούς σε; Τοῦτον ἰδὼν ὁ

Πέτρος λέγει τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, οὗτος δὲ τί; λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; Σὺ ἀκολούθει μοι. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ λόγος οὗτος εἰς τοὺς ἀδελφοὺς ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος οὐκ ἀποθνήσκει· καὶ οὐκ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ὅτι οὐκ ἀποθνήσκει, ἀλλ' ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; Οὗτός ἐστιν ὁ μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων καὶ γράφας ταῦτα, καὶ οἶδαμεν ὅτι ἀληθὴς ἐστὶν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἅτινα ἐὰν γράφηται καθ' ἓν, οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία. Ἀμήν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

χ Δ

Ελε η̄ μον ελε η̄ σον με ο Θε ος κα τα
 το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος των οι
 κτιρω των σθ ε ξα λει ψον το α νο μη μα μθ

Επι πλει ον πλυννον με α πο της α νο μι ι
 ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον
 με

Οτι την α νο μι αν μθ ε γω γι νω σκω και

η α μαρ τι α μ ε ν ω πι ο ν μ ε σ τι δι α παν

τος ^Δ

Σ οι μο νω η η μαρ τον ^Δ και το πο νη ρον ε

νω πι ο ν σ ε ποι οι η σα ^Δ ο πως αν δι και

ω θης εν τοις λο γοις σ ^Δ και νι κη σ η εν τω κρι νε σ θαι

σε ^ε

Ι δ ε γ α ρ εν α νο μι αις συ νε λη φ θην ^Δ και εν

α μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τη ρ μ ε ^ε

Ι δου γ α ρ α λη θει αν η γ α α πη σ ας ^Δ τα α

δη λα και τα κρυ φ ι α της σο φ ι ας σ ε δη λω σ ας

μοι ^ε

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως. ^χ ^ε

Ι δ ε γ α ρ α λη η η η

θει αν η η η γ α πη η σα ας ^Δ τα α δη λα

και αι τα κρυ υ φ ι α τη η η ης σο ο

φι ι ι α ας σ ε ε δη λω ω ω ω σα α α

α α ασ μοι οι οι οι Δ

Ὁ ἀ χορός.

Ε ις ποολ λα ε ε τη δε σπο ο τα Δ

Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο

μαι Δ πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευκανθη σομαι Δ

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευφρο

συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πεινω με

να Δ

Α πο ςρεψον το προ σω πον σα α πο των α

μαρ τι ων μη Δ και πα σαςτας α νο μι ασ μη ε ξα λει

ψον Δ

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε

ος Δ και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις

μη Δ

Μ η α πορ ρι ψης με α πο τσ προ σω πσ σα Δ και

το Πνευ μα σθ το α γι ον μη αν τα νε λης απ ε
μθ

A πο δος μοι την α γαλ λι α σιν του σω τη
ρι ου σθ και πνευ μα τι η γε μο νι κω στη ρι ξον

με

Δ ι δα ξω α νο μους τας ο δς σθ και α σε
βεις ε πι σε ε πι στρε ψσ σι

P υ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο Θε ος της
σω τη ρι ι ας μθ α γαλ λι α σε ται η γλω σσα μθ την
δι και ο συ νη σθ

K υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις και το
στο μα μθ α να γ γε λει την αι νε σιν σθ

O τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν
ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

H υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον
καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο Θεός ουκ ἐξουδενώσῃ

Αγαθὸν Κυρίῃ ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου

τῶν Σιών καὶ οἰκοδομηθήτω τειχὴ Ἰερου

σαλήμ

Τοτε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης

ἀναφορᾶν καὶ οὐκ αὐτὰμα

Τοτε ἀνοίσθῃς ἐπιτοθυσία στήριον

σμοσχῆς καὶ ἐλεήσῃ με ὁ Θεός

Δὸ ξαπτάκι καὶ ἕξαι καὶ ἅγιον Πνεῦμα

τῶν Ἀποστόλων πρεσβυτέρων ἐλεήμον

ἐξελίψον τὰ πλεθῶν ἐμῶν ἐκκλησιῶν

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶ-

νων Ἀμήν τῆς Θεοτοκῆς πρεσβυτέρων ἐλε-

ήμον ἐξελίψον τὰ πλεθῶν ἐμῶν ἐκκλησι-

ῶν

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ

πλήθος τῶν οἰκτιρῶν σου

ε ξα λειπον το α νο μη μα μϛ

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φϛ κα

θως προ ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον

ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

***

Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

Ἦχος Δι-θ

Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω

Πνε ε ευ μα τι ι ι ταιστων Α πο στολων πρε ε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

K αι νυν και α α ει και εις τϛς αι ω ναςτων αι

ω νων α α μη η ην ταισ της Θε ο το κϛ πρε ε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

ε ξα λειψον το α νο ο ο
μη μα α μθ

Α να στας ο Ι η σης α πο τσ τα

α α α α φθ κα α θω ω ως προ ο ει ει ει

πεν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι

ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε ο

ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

***

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Μηναίου.

Κανὼν Ἀναστάσιμος.

Ῥδὴ α'. Ὁ ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ἦχος πλ. α'. Ὁ εἰρμός.

Ἴππον καὶ ἀναβάτην, εἰς θάλασσαν Ἐρυθράν, ὁ συντρίβων
πολέμους, ἐν ὑψηλῷ βραχίονι, Χριστὸς ἐξετίναξεν, Ἰσραὴλ δὲ
ἔσωσεν, ἐπινίκιον ὕμνον ἄδοντα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σὲ ἡ ἀκανθηφόρος, Ἑβραίων συναγωγὴ, οὐ στοργὴν Εὐεργέτα,
πρὸς σὲ φυλάξασα μητρικὴν, Χριστὲ ἐστεφάνωσε, τὸν γενάρχη
λύνοντα, τῆς ἀκάνθης τὸ ἐπιτίμιον.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἦγειράς με πεσόντα, τῷ βόθρῳ ἐπικλυθεῖς, Ζωοδότα ἀπτῶτως
καὶ τῆς ἐμῆς δυσώδους φθορᾶς, Χριστὲ ἀνασχόμενος,
ἀπειράστως θείας οὐσίας, μύρω με εὐωδίασας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λέλυται ἡ κατάρα, ἡ λύπη πέπαυται· ἡ γὰρ εὐλογημένη, καὶ
Κεχαριτωμένη πιστοῖς, χαρὰν ἐξανέτειλεν, εὐλογίαν πᾶσιν,
ἀνθηφοροῦσα Χριστὸν τοῖς πέρασι.

Καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρών, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Τῷ τερατουργῷ Γρηγορίῳ τὸν ἔπαινον ὑφαίνω.

Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α΄. ᾠχος πλ. δ΄. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῶν σῶν θαυμάτων ἐν ἐμοὶ Γρηγόριε, θείαν ἐνέργειαν,
περιφανῶς Πάτερ, καὶ τανῦν ἀνάδειξον, ἐκ τοῦ βυθοῦ ρυόμενος,
τῶν πταισμάτων με μάκαρ, καὶ σῆ φωτίζων λαμπρότητι, ὅπως
ἐπαξίως ὑμνήσω σε.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς ἐντρεχῆς καὶ νουνεχῆς καὶ φρόνιμος, τὸ τῆς ψυχῆς εὐγενές,
τῶν τῆς σαρκὸς μάκαρ, ἡδονῶν προέκρινας, τὰ τῆς σοφίας
δόγματα, φιλοπόνως συλλέγων, δι' ὧν ἐκείνη Γρηγόριε, τρέφεται
Θεῷ πλησιάζουσα.

Δόξα.

Τὴν σωφροσύνην ἀδελφὴν κτησάμενον, ὡς συνεργὸν τῶν καλῶν,
σὲ καθορῶν ὄφεις, ὁ δεινὸς Γρηγόριε, σοὶ τοὺς βασκάνους ἤγειρεν·
οὓς κατήσχυνας Πάτερ, μακροθυμία τὸ γύναιον, πάθει συσχεθὲν
ἰασάμενος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ῥίζης Ἁγνῆ βασιλικῆς ἐβλάστησας, καὶ Βασιλέα Χριστόν, τὸν τοῦ
Θεοῦ Λόγον, ὑπὲρ νοῦν καὶ ἔννοιαν, σεσαρκωμένον τέτοκας, ἐξ
ἀγνῶν σου αἱμάτων, διττὸν τὴν φύσιν ὑπάρχοντα, καὶ μοναδικὸν
τὴν ὑπόστασιν.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ ἀναστάσιμος.

ᾠχος πλ. α΄. Ὁ εἰρμός.

Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενὸς τὴν γῆν τῇ προστάξει σου, καὶ μετεωρίσας
ἀσχέτως βρίθουσας, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστέ, πέτραν τῶν
ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον, μόνε ἀγαθὲ καὶ
φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Χολὴν μὲν οἱ ἐκ πέτρας τὸ μέλι θηλάσαντες, τῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ
τερατουργήσαντι, σοὶ προσενηνόχασι Χριστέ, ὄξος δ' ἀντὶ τοῦ
μάννα, εὐεργεσίαν σοι ἡμεῖψαντο, παῖδες Ἰσραὴλ οἱ ἀγνώμονες.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Οἱ πάλαι φωτοειδεῖ νεφέλῃ σκεπόμενοι, τὴν ζωὴν ἐν τάφῳ

Χριστὸν κατέθεντο· ἀλλ' αὐτεξουσίως ἀναστάς, πᾶσι πιστοῖς παρέσχε, τὴν μυστικῶς ἐπισκιάζουσαν, ἄνωθεν τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ Μήτηρ Θεοῦ ἀσυνδυάστως γεγένησαι, τοῦ ἐξ ἀκηράτου Πατρὸς ἐκλάμφαντος, ἀνευθεν ὠδίνων μητρικῶν· ὅθεν σε Θεοτόκον, σεσαρκωμένον γὰρ ἐκύησας, Λόγον ὀρθοδόξως κηρύττομεν.

Καὶ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου. Ὠδὴ γ'.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀνακαθάρας σου τὸν νοῦν, τῆς τῶν παθῶν τρικυμίας, καὶ πανσόφου θεωρίας ἐμπλήσας, ἀνεδείχθης εὐπρεπές, σοφίας ἐνδιαίτημα, καὶ προφητείας χάριν, κατεπλουτίσθης Γρηγόριε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῇ θεοπνεύστῳ συγγραφῇ, προσομιλήσας παμμάκαρ, καὶ ποικίλης πολιτείας ιδέαν, ἐκλεξάμενος σοφῶς, ἐν ἀρετῆς εἰκόνισμα, ἐν σεαυτῷ θεόφρον, ἀπηκριβώσω Γρηγόριε.

Δόξα.

Ὁ θεοφάντωρ μυηθείς, τῇ θείᾳ μυσταγωγίᾳ, τὸ μυστήριον τῆς θεολογίας, κατεφώτισεν ἡμᾶς, Τριάδα ὁμοούσιον, ὁμοφυῆ τε σέβειν, ἄκτιστον καὶ συναῖδιον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ῥάβδον βλαστήσασαν Χριστόν, τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας, καὶ χρυσοῦν θυμιατήριον πάντες, σὲ γινώσκομεν Ἄγνη, θείας οὐσίας φέρουσαν, ἐν ταῖς ἀγκάλαις Κόρη, ἄνθρακα θεομακάριστε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Ἐκ τοῦ Μηναίου. Κάθισμα. Τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Νέος γέγονας Μωσῆς τοῖς ἔργοις, πλάκας πίστεως ἐπὶ τοῦ ὄρους, τῆς μυστικῆς θεοφανείας δεξάμενος, νομοθετούσας λαοῖς τὴν εὐσέβειαν, τοῦ τῆς Τριάδος μυστηρίου Γρηγόριε· ὅθεν ἅπαντες, τιμῶμεν πιστοὶ τὴν μνήμην σου, αἰτοῦντες διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. **Τὸ αὐτό.** Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Θεία γέγονας σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη πάναγνε Παρθενομητορ, τῇ καθαρότητι Ἄγγέλους ὑπερέχουσα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γοῦν γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον, πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

KONTAKION, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. α'. Μιμητῆς ὑπάρχων.

Πρὸς τὸν ἄδην Σωτῆρ μου συγκαταβέβηκας, καὶ τὰς πύλας συντρίψας ὡς παντοδύναμος, τοὺς θανόντας ὡς κτίστης συνεξανέστησας, καὶ θανάτου τὸ κέντρον Χριστὲ συνέτριψας, καὶ Ἀδὰμ τῆς κατάρας ἐρρύσω Φιλάνθρωπε· * διὸ πάντες σοι κράζομεν· Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Ὁ Οἶκος.

Ἀκούσασαι αἱ γυναῖκες τοῦ Ἀγγέλου τὰ ῥήματα, ἀπεβάλλοντο τὸν θρῆνον, προσχαρεῖς γενόμεναι, καὶ σύντρομοι τὴν ἀνάστασιν ἔβλεπον· καὶ ἰδοὺ Χριστὸς προσήγγισεν αὐταῖς, λέγων τό, Χαίρετε· θαρσεῖτε, ἐγὼ τὸν κόσμον νενίκηκα, καὶ τοὺς δεσμίους ἐρρυσάμην· σπουδάσατε οὖν πρὸς τοὺς Μαθητάς, ἀπαγγέλλουσαι αὐτοῖς, ὅτι προάγω ὑμᾶς, ἐν τῇ χώρᾳ Γαλιλαία τοῦ κηρῦξαι· * διὸ πάντες σοι κράζομεν· Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, Ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας, τοῦ Θαυματουργοῦ.
(†266)

Στίχ. Ὁ Γρηγόριος, θαυματουργῶν καὶ πάλαι,
Θεῶ παραστάς, θαυματουργεῖ τι πλέον.

Ἐβδομάτῃ δεκάτῃ τε μέγας θάνε Θαυματουργός.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ τοῦ βασιλέως ἐξ Ἑλλήνων γεννητόρων· τῇ δὲ τῶν κρειττόνων μερίδι εὐθὺς προσθεὶς ἑαυτὸν, τὴν ἀληθῆ κατὰ Χριστὸν πίστιν ἐπέγνω· καὶ προϊούσης τῆς ἡλικίας, τὰ τῆς εὐσεβείας αὐτῷ συνηξάνετο. Μεγέθει δὲ καὶ πλήθει θαυμάτων, ἃ κατειργάσατο, ἐπώνυμον ἔσχεν ὃ λέγεται. Ἔτι γὰρ τῇ σχολῇ συνήθως φοιτῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ παιδείας μεταλαμβάνων τῆς κατὰ φιλοσοφίαν, ἑταιρικὸν γύναιον ἐκ συνθήματος ἐπὶ διαβολῇ αὐτῷ προσελθόν, τῶν συμφοιτητῶν εἰς τοῦτο αὐτὴν παρακινήσαντων, καὶ δαίμονι διὰ τὴν συκοφαντίαν ληφθὲν καὶ εἰς γῆν σπαραττόμενον, ἰάσατο διὰ προσευχῆς. Οὗτός ποτε τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον ἅμα Ἰωάννῃ τῷ Θεολόγῳ εἶδε καθ' ὕπαρ, μουῦντας αὐτῷ τὸ τῆς Τριάδος μυστήριον. Καὶ μετὰ τὸ Ἐπίσκοπον αὐτὸν χειροτονηθῆναι παρὰ Φαιδίμου τοῦ Ἀμασίας Προέδρου, ἐν τῷ ἀπιέναι εἰς τὴν λαχοῦσαν Ἐκκλησίαν, καὶ μετὰ τὸ ἀπελθεῖν, ἀκοῆς ἀνώτερα καὶ μείζονα πίστεως θαύματα πεποιηθέναι λέγεται.

Λίθον γὰρ βουνῶ παραπλήσιον διὰ προσευχῆς ἐκίνησε καὶ πρὸς ἕτερον μετήγαγε μέρος. Καὶ ἐν τινι εἰδωλείῳ ὁ Ἅγιος κατὰ πάροδον εἰσελθὼν, ἐξήλασεν ἐκεῖθεν τὰ δαιμόνια· ὑποχωρήσαντος δέ, εἰσελθεῖν ἐν αὐτῷ πάλιν οὐκέτι ἠδύναντο. Τοῦτο μαθὼν ὁ νεωκόρος, κατὰ τοῦ Ἁγίου ὠργίζετο. Τοῦ δὲ Ἁγίου ἐν χάρτῃ γράψαντος Γρηγόριος τῷ Σατανᾷ, εἴσελθε· καὶ τοῦτον ἐν

τῷ ναῷ θέντος τοῦ νεωκόρου, καὶ τῶν δαιμόνων εἰσελθόντων, τῷ τοιούτῳ θαύματι ὁ νεωκόρος καταπλαγεῖς, ἀντὶ τοῦ λατρευτῆς εἶναι δαιμόνων, Χριστοῦ μαθητῆς εὐθὺς ἀναδείκνυται, τῷ μεγάλῳ προσελθῶν Γρηγορίῳ. Καὶ λίμνην, θαλάσση κυμαίνουσαν ἴσα, μίαν νύκτα διακαρτερήσας τῇ προσευχῇ, ἀνικμον καὶ χέρσον ἀπέδειξε, τῶν δύο ἀδελφῶν ἀντιποιοιμένων τῆς λίμνης τὸν κατ' ἀλλήλων συναποξηράνας θυμόν, πολεμικῶς καὶ ἀδιαλλάκτως ἐχόντων. Ἔτι δὲ καὶ τοῦ ποταμοῦ τὴν ἐπὶ τὰ πρόσω φορὰν ἀπέσχε, τῶν προσοίκων αὐτοῦ δεηθέντων, κατὰ τῆς διαβρόχου γῆς καὶ συρφετώδους ἐρείσας τὴν βακτηρίαν καὶ προσθεὶς τῷ θαύματι θαῦμα· τό τε γὰρ ῥεῖθρον ὁρᾶται ἀναχαιτιζόμενον, ὥσπερ δεδοικὸς προσψαῦσαι τῇ ῥάβδῳ, καὶ ἡ ῥάβδος, ἥδη οὔσα ξηρὰ καὶ τῆς φυσικῆς ὑγρότητος ἄμοιρος, εἰς εὐθαλὲς ἐγένετο δένδρον. Καὶ οὐδὲ ὁ χρόνος λύμη τῷ θαύματι γέγονεν, ἀλλὰ καὶ νῦν, ὡς φασι, τοῦ ποταμοῦ τὴν εἰς τὰ πρόσω φεύγοντος πρόοδον, καὶ τοῦ δένδρου τοσοῦτοις ἐξαρχοῦντος ἔτεσιν, ἢ τοῦ Χριστοῦ δύναμις διὰ τοῦ μεγάλου Γρηγορίου κηρύττεται. Καὶ πρὸς τούτοις, ὁ ὑποκριθεὶς Ἑβραῖος τὸν νεκρόν, ἐν ὑπτίῳ καὶ ἐκτεταμένῳ σχήματι, διὰ προσευχῆς αὐτοῦ, αὐτὸ τοῦτο κατ' ἀλήθειαν γέγονεν, ὅπερ ἐσχηματίζετο. Ἐνομίσθη δέ ποτε ἐν τῷ ὄρει, ἐστῶς καὶ προσευχόμενος δένδρον τοῖς διώκουσι. Καὶ λοιμὸν τοῖς ἀπίστοις ἐπήγαγε, καὶ προσελθόντας τῇ πίστει τοῦ θανάτου ἀπήλλαξεν. Ἐν δὲ τῷ μέλλειν πρὸς Κύριον ἐκδημεῖν, εὐχαριστηρίου ἀφῆκε φωνάς, ὅτι τὴν πόλιν αὐτοῦ πολυάνθρωπον οὔσαν, καὶ τοσοῦτον τῇ ἀσεβείᾳ καὶ ἀπιστίᾳ πλήθουσαν, ἐπὶ τῆς ἐναντίας τάξεως κατέλιπεν. Ὅσους γὰρ εὔρε τοὺς παραδεξαμένους τὴν πίστιν, τοσοῦτους τοὺς παραμεμενηκότας τῇ ἀπιστίᾳ κατέλιπε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ὁσίου καὶ Ὁμολογητοῦ Λαζάρου, τοῦ Ζωγράφου. (†857)

Στίχ. Οὐ ζωγραφεῖ σε Λάζαρος καὶ νῦν, Λόγε,
Ἄλλὰ βλέπει σε ζῶντα, μὴ ληπτὸν χροαῖς.

Οὗτος νηπιόθεν τὸν μονήρη βίον ὑπέρχεται καὶ ζωγραφικὴν ἐπιστήμην ἐκπαιδεύεται, καὶ πρὸς τῇ σκληραγωγίᾳ καὶ ἐγκρατεῖα, καὶ τῆς ἐλεημοσύνης ἐπεμελεῖτο· διὸ καὶ τὸ τῆς ἱερωσύνης ἀξίωμα δέχεται. Ἐντεῦθεν κατὰ πασῶν τῶν αἰρέσεων ἀποδύεται· καὶ τοσαύτας θλίψεις, οὐ μόνον παρὰ τῶν τὰ Εὐτυχοῦς καὶ Νεστορίου καὶ Διοσκόρου φρονούντων, ἀλλὰ καὶ παρὰ τῶν ἀθέων Εἰκονομάχων ὑπέμεινεν, ὅσας οὐδέ ἐστιν εἰπεῖν. Ἄλλὰ καὶ ἐπὶ τὴν πρεσβυτέραν Ῥώμην στέλλεται, τῶν Πατρικῶν καὶ Ἀποστολικῶν ὑπερμαχίσεων δογμάτων. Καὶ μεγαλοπρεπῶς ὑποστρέψας, αὐθις τῶν αὐτῶν ἔνεκεν ὑποθέσεων ἐπὶ Ῥώμην ἀπαίρει. Καὶ περὶ τὰ μέσα που τῆς ὁδοῦ, ἀνωμαλίας τινὸς αὐτῷ περὶ τὸ σῶμα γενομένης, τελευτᾷ ἐν Χριστῷ. Καὶ τὸ τίμιον αὐτοῦ σῶμα ἀνακομισθέν, ἐν τῇ μονῇ τοῦ Εὐάνδρου κατετέθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν ὁσίων Ζαχαρίου τοῦ Σκυτοτόμου καὶ Ἰωάννου· καὶ διήγησις ὠφέλιμος.

Στίχ. Ὁ Ζαχαρίας καὶ Ἰωάννης ἅμα,
Χερουβικὸν νοῦν ἔσχον ἐξ ἀγρυπνίας.

Ἀνὴρ τις τῶν κατὰ κόσμον περιφανῶν, ὄνομα αὐτῷ Ἰωάννης, πάντων καταφρονήσας καὶ τὸν λιτὸν μετερχόμενος βίον, ἔργῳ τὴν τῶν ἀγαθῶν πρὸς ἑαυτὸν ἐπεσπάσατο μετουσίαν, ἐπαγρυπνῶν ἐν ταῖς προσευχαῖς καὶ νήφων τοῖς ἐπίπροσθεν αὐτῷ κατορθώμασιν. Ὡς δὲ μετὰ τῶν ἄλλων καὶ τὸ ἐν ταῖς

αὐλαῖς Κυρίου παννουχίζειν ἀπαραίτητον ἦν αὐτῶ, μιᾶ τῶν νυκτῶν ἀφίκετο πρὸς τὸν ἐπ' ὄνοματι τῆς τοῦ Θεοῦ Λόγου Σοφίας ναὸν τὸν ἐν τῷ Βυζαντίῳ. Καὶ τὰς πύλας ἤδη κεκλεισμένας εὐρών, ἐν τῷ πλησίον σκάμνῳ κεκμηκῶς ἀνεπαύσατο, ὑποψιθυρίζων τὴν ἐκ τύπου αὐτοῦ Ἀκολουθίαν. Καὶ ὡς ἐν τούτοις ἦν, λαμπηδὸνα φωτὸς ἔξωθεν ἐρχομένην ὄρα. Ἐπιστήσας δὲ τὸν ὀφθαλμόν, ἄνδρα τινὰ σεμνὸν ἐπόμενον τῷ φωτὶ κατενόει. Καὶ περιχαρῆς ὡς περ ἐπὶ τῷ θεάματι γεγονῶς, συνέστειλε μᾶλλον ἑαυτὸν, γνῶναι θέλων τοῦ ἐρχομένου τὸ ἀποτέλεσμα. Ὡς δὲ λοιπὸν ἐκεῖνος ἦδη, τοῦ φωτὸς πορευομένου, πρὸς τὰς κεκλεισμένας πύλας ἀφίκετο, ἐπ' αὐτῇ τῇ φλιᾶ προσκλιθεὶς καὶ ἱκανῶς προσευξάμενος, ὑψοῦ τὰς χεῖρας μετεωρήσας, τὸ χριστοφόρον σημεῖον ταῖς πύλαις διαχαράττει, καὶ παραυτίκα σὺν τῷ φωτὶ ἀκωλύτως εἰσῆλθε. Καὶ πάλιν ἐπ' αὐτῷ τῷ ἐδάφει καταβαλὼν ἑαυτὸν, ἐν ᾧ ἄνωθεν ἢ τῆς Θεομήτορος εἰκὼν ἐκτετύπεται, καὶ ἀναστὰς, ὁμοιοτρόπως καὶ ταύτας τὰς πύλας ἠνέφξε. Καὶ ἀνελθὼν ἐν τῷ νάρθηκι πρὸς τὰς ἀργυρέας πύλας, ἱκανῶς, ὡς ἔδοξε τῷ ὄρωντι, προσηύξατο. Καὶ πάλιν ὄρα τὸν αὐτὸν διὰ τῆς σφραγίδος καὶ ταύτας τὰς ὠραίας ὑπανοίξαντα πύλας καὶ φωτοειδῆ ὄλον ἐν τῷ σεπτῷ ναῷ εἰσερχόμενον καὶ κατὰ τὸ μεσαίτατον τοῦ ναοῦ ὑψοῦ τὰς χεῖρας διάραντα καὶ τὸν Θεὸν ἐξευμενιζόμενον. Ὅτε δὲ τὰς εὐχὰς τῷ Θεῷ ἀπέδοτο, πάλιν νοστήσας, τὸ ἔσχατον τοῦ ναοῦ καταλαμβάνει προαύλιον, τῶν πυλῶν πάλιν ὑπὸ τῆς θείας ἐνεργείας ἀποκλεισθεισῶν. Ἰστατο οὖν ὁ ἱερὸς ἐκεῖνος ἀνὴρ ἀποσκοπῶν, ὡς ἔλεγεν, ὅποι τὴν πορείαν ἔχει ὁ τοῦ ναοῦ ἐξεληθὼν. Ὡς δὲ λοιπὸν τὴν κατ' εὐθείαν ὁδὸν ἐβάδιζε, μὴ ὀκλάσας ὁ Ἀβραμιαῖος ἐκεῖνος ἀνὴρ, ἐπηκολούθει καταμαθεῖν βουλόμενος, ποῦ ἄρα ὁ τοῦ Θεοῦ ἱερὸς ἀποκρύπτεται μαργαρίτης. Ὡς δὲ τῆς ὁδοῦ μικρὸν ὑποκλίνας ὁ φαινόμενος, πρὸς τὸ κάταντες τοῦ Μάρτυρος Ἰουλιανοῦ τῶν βαθμίδων ἐγένετο, πρὸς τι σμικρότατον τῶν ἐκεῖσε οἴκημα ἐπιστὰς καὶ τὸ τῆς ἔνδον οὔσης γυναικὸς ὄνομα, Μαρία, σιγηρᾶ τῇ φωνῇ καλέσας καὶ τῇ χειρὶ κρούσας εἰσῆλθε, τότε τὸ περιαστράπττον φῶς τὸν ἄνδρα κατὰ τὴν ὁδόν, ὑπεξιδὼν ἀνεχώρει, καὶ ἐν ἀμφοτέροις ἐκείνοις ἢ οὔσα νύξ ἐγνωρίζετο. Ἀλλὰ τὸ γύναιον ἐπιδραμὸν μετὰ τῆς φωταγωγοῦ λυχνίας τῷ εἰσελθόντι προσήνεγκεν. Ὁ δέ, μηδὲ τῇ κλίνῃ προσκλιθεὶς μήτ' ἄλλως πως τὸ σῶμα διαναπαύσας, πρὸς ἐργασίαν ἐτράπη· σκυτοτόμος γὰρ ἦν καὶ δερμάτων διαρῥαφεύς.

Τότε ὁ ἐπακολουθῶν αὐτῷ ἀξιομνημόνευτος Ἰωάννης, ἀνερυθριάστως τῇ κέλλῃ προσέλαβε, καὶ τῇ γῆ προσκλιθεὶς, τοῦ ἀοιδίμου δάκρυσι τοὺς πόδας κατέβρεχε. Μὴ ἀποκρύψης ἀπ' ἐμοῦ, λέγων, ὅς τις εἶ καὶ τίς σου ἢ ὑψηλὴ ἐργασία ἢ εἰς τὸν Θεόν, δι' οὗ τὰς ἐξαισίους δυνάμεις, ἃς εἶδον, πεποίηκας. Καὶ ὁ ταπεινόφρων ἐκεῖνος· Συγχώρησον, γέρων, διὰ τὸν Κύριον· ἀμαρτωλὸς εἰμι ἄνθρωπος, μηδὲν ἀγαθὸν ἐργασίας ἐπιφερόμενος· τίς γὰρ εἰμὴ ἰδιώτης ἐγώ; ἢ πόθεν μεμάθηκα, τυποῦσθαί τισι καὶ κανονίζειν, ἐπιδεῆς ὢν καὶ οἰκτρᾶς ἐργασίας ἐπειλημμένος; Πεπλάνησαι ἄνερ, πεπλάνησαι, φάντασμα μᾶλλον ἰδὼν καὶ οὐκ ἀλήθειαν. Τότε ὁ γέρων τοῖς δάκρυσι προσέθηκε δάκρυα, μὴ ἐνδοὺς ὀρκίζων εἰς τὸν Θεόν, εἰπεῖν τῶν ἀγαθῶν αὐτοῦ τὸ περίδοξον· Εἰ μὴ γὰρ ἔργον τοῦτο τῆς προνοίας ἦν, τοῦ γνωσθῆναι τὰ κατὰ σέ, ἔλεγεν, οὐκ ἂν ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος θεωρὸς τοιούτων μυστηρίων ἠξιώθην γενέσθαι. Τότε ὑπὸ τῶν ὄρκων ὡς περ στενούμενος ὁ ἀνὴρ, ἀναστὰς ὅθεν ἐκάθητο καὶ μετάνοιαν πρῶτον τῷ γέροντι ποιησάμενος, οὕτως ἤρξατο λέγειν·

Οὐδὲν ἕτερον ἐπὶ γῆς κατόρθωμα, μὰ τὴν ἀλήθειαν, κέκτημαι, ἀδελφέ μου,

συγχώρησον, εἰ μὴ τὸ ταῖς ἁμαρτίαις μου συμφύρεσθαι καὶ τῆς σαρκὸς τὴν εὐπάθειαν περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι. Ἐκ δὲ τῆς τοῦ Θεοῦ μου ἀγαθότητος, ὀφέποτε τῆς γεέννης τὸν φόβον λογισάμενος, ταύτην ἦν ὄραξ ἀδελφὴν, γυναικίᾳ ποτὲ προσαγόμενος, τὸ καθαρὸν τέως τῆς σαρκὸς οὐκ ἐμόλυνα, ἀλλ' ἐξίσου τῇ ἀγνείᾳ στοιχήσαντες, ὡς στειρευούση ταύτη, τὸ πρᾶγμα τοῖς γνωρίμοις ἐναπεκρύψαμεν, καὶ μέχρι τῆς δεῦρο, διὰ τὸν πόθον τοῦ πλάσαντος, τῆς σαρκικῆς μίξεως καθαρεύομεν. Προσθήσω δέ σοι καὶ ἕτερον διὰ τὴν τοῦ ὄρκου ἀσφάλειαν. Ὁ ἐμὸς ἅπας βίος οὐδὲν πλέον, μὰ τὴν ἀλήθειαν, εἰμὴ τριμήσιον· καὶ τοῦτο μεταχειριζόμενος δέρμασι, κοπιῶ ἐργαζόμενος· καὶ τὴν ἐκ τούτου πρόσοδον, ἰσοτάλαντον τίθημι, τὸ πρῶτον καὶ τιμιώτερον τῷ Χριστῷ, τῇ δὲ ἡμετέρα χρεία τὸ δεύτερον. Καὶ οὕτως αἰεὶ συντηρούμενος, τὸν κριτὴν καθ' ἑκάστην, καὶ τῶν φορολόγων πνευμάτων τὰς ἐφόδους φαντάζομαι.

Καὶ συμπεράνας ὧδε τὸν λόγον, ἀλλήλους κατασπασάμενοι καὶ πρὸς γῆν κατανεύσαντες, ἐν εἰρήνῃ τῆς κέλλης ὁ ἱερὸς ὑπανεχώρει ἀνὴρ. Καὶ ὁ μὲν, ἀπελθὼν ἐν ᾧ τὴν ξενίαν ἐκέκτητο, τῷ Θεῷ ἠὺχαρίσται ἐν οἷς τεθέαται μεγαλείοις. Ὁ δὲ θαυμάσιος ἐκεῖνος σκυτεὺς καὶ ἀληθῶς ἀφιλόκομπος, τῆς ἀνθρωπίνης δόξης φεύγων τὸ δέλεαρ, μετανάστης τῆς κέλλης ἐγένετο, ἄγνωστος πᾶσι τὸ παράπαν γενόμενος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ὄσιος Λογγίνος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. (δ' αἰ.)

Στίχ. Ἔχεις ἀθλητὴν, Χριστέ, Λογγίνον μέγαν·

Ἔχεις δὲ καὶ Λογγίνον Ἀσκητὴν μέγαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Σάνκτου (Sak) τοῦ Πέρσου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Γεννάδιος, Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. (†471)

Στίχ. Ὁ Γεννάδιος εὔρε τὴν Ἐδὲμ στέφος,

Φανεῖς νοητὴν πρὸς παλαίστραν γεννάδας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Μάξιμος (ἢ Μαξιμιανός), Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. (†434)

Στίχ. Μάξιμος ὠδίνησε, καὶ τεκῶν τέκνα

Πράξεις ἀγνάς, ἄπεισιν ἀγνὸς ἐκ βίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ὄσιος Ἰουστίνος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. (ι' αἰ.)

Στίχ. Ἀσκητικὸς ἄγρυπνος ὀφθαλμὸς μύει,

Ἰουστίνος, τὸ θαῦμα τῶν ἡσκηκότων.

Ὁ ὄσιος Γεννάδιος, ὁ ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Βατοπεδίου ἀσκήσας, καὶ δοχειάρχης αὐτῆς ὢν, ὁ ἀξιωθεὶς ἰδεῖν πίθον κενὸν βλύζοντα ἔλαιον, διὰ θαύματος τῆς Θεοτόκου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Γεννάδιος εἶδε θαῦμά τι ξένον,

Πίθον κενὸν βλύζοντα· Ἀγνῆς ἡ χάρις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Μάρτυρος Μιχαήλ Γκομπρόν καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μαρτυρησάντων ἑκατὸν τριάκοντα τεσσάρων στρατιωτῶν ἐν Γεωργία, ἐν ἔτει 920.

Στίχ. Χριστὸς καὶ μόνον Θεὸς ἔστιν ὁ ὄντως,

Μιχαὴλ ἐκραύγαζε κοπεῖς τῷ ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων Ἀκίσκλου (Acisclus)

καὶ Βικτωρίας (**Victoria**), τῶν ἐν Κορδοῦη (**Córdoba**) τῆς Ἰσπανίας. (†304)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Εὐγενίου, διακόνου τῆς ἐκκλησίας ἐν Φλωρεντία, ἐπὶ Ζηνοβίου ἐπισκόπου. (†422)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀνιανοῦ (**Anianus**), ἐπίσκοπου Ὀρλεάνης ἐν Γαλλίᾳ. (†453)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Γρηγορίου, ἐπισκόπου Τουρώνης (**Tours**) ἐν Γαλλίᾳ (†594), καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ὁσίων Ἀρεδίου (**Aredius**), ἡγουμένου Λιμοβικίου (**Limoges**), καὶ Βουλφολαϊκοῦ (**Vulfolaic**), στυλίτου ἐν Τρεβήροις (**Trier**).

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ναμασίου κβ' ἐπισκόπου Βιέννης (**Vienne**) ἐν Γαλλίᾳ. (~†599)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Χίλδης (**Hilda**), ἡγουμένης τοῦ Ἀββαείου Οὐίτβυ (**Whitby**) ἐν Ἀγγλίᾳ. (†680)

Στίχ. Γυνὴ τὴν φύσιν, ἀνδρεία τὴν καρδίαν,
Χίλντα δέδεικται ἡγουμένη Χουίτμπυ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Ἰωάννου τοῦ Δερμοκαΐτη, τοῦ ἐν τῷ ὄρει Ὀλύμπῳ τῆς Βιθυνίας ἀσκήσαντος.

Στίχ. Δέρμα ὑπὲρ δέρματος, ὡς Ἰὼβ λέγει,
Ἰωάννης δέδωκε Θεῷ θυσίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Νίκωνος ἡγουμένου τῆς Λαύρας τῆς Ἁγίας Τριάδος τοῦ Ραντονέζ.

Στίχ. Υἱὸς ὁσιος Πατρὸς ὁσιωτάτου,
Τοῦ Σεργίου πέφυκεν ὁ θεῖος Νίκων.

*

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, πρώτη Κυριακῇ μετὰ τὴν ἱερὰν μνήμην τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου, Σύναξιν ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἐμπνευσμένων συνεργατῶν αὐτοῦ εἰς τὰ ἔργα εὐποιΐας καὶ ἱεραποστολῆς.

Στίχ. Χαίρετε, συνεργοί, μαθηταὶ καὶ φίλοι
Σεπτοῦ Χρυσοστόμου, εὐσεβείας στύλου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, πρώτη Κυριακῇ μετὰ τὴν ἱερὰν μνήμην τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, Σύναξιν ἐπιτελοῦμεν τῆς Οἰκογενείας αὐτοῦ ,ἐπ' ὁσιότητι διακριθείσης· ἢ τοι· γονέων· Κωνσταντίου καὶ Καλλονῆς, ἀδελφῶν· Ὁσίων Θεοδοσίου, Μακαρίου, Ἐπιχάρεως καὶ Θεοδότης.

Στίχ. Γενεὰ χαῖρε θεωρίας καὶ πράξεως,
Ἐκλεκτὴ ἐπτὰς μυστικῆς ἀναβάσεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τρίτην Κυριακὴν τοῦ Νοεμβρίου Σύναξις ἐπιτελεῖται ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Καστορίας πάντων τῶν ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ ταύτῃ ἀσκήσει καὶ ἀθλήσει διαλαμφάντων Ἁγίων.

Στίχ. Σμήνους Καστορίας Ἁγίων τρυγῆσαι,
Ἄξιόν ἐστιν ἀρετῆς νέκταρ πάντας.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Θεοτόκου (πρὸ τῶν Εἰσοδίων).

Ἀπὸ τῆς 8ης μέχρι τῆς 20ῆς Νοεμβρίου ψάλλονται αἱ Καταβασίαι τῆς Θεοτόκου μετὰ παραλλαγῶν.

Ἦχος $\frac{4}{2}$ Βου Σ

ὠδὴ α'

A νοι ξω το στο μα μα και πλη ρω θη σε
ται Πνευ μα τος και λο γον ε ρευ ξομαι τη βασι
λι διμη τρι και ο φθη σομαι φαι δρωσπα νη γυ ρι
ζων και α σωγη θεο μενος ταυτηστην ει σοδον

ὠδὴ γ'

T ους σου ους υ μνο λο γως θε ο το ο κε
η ζω σα και αφ θονος πη γη θι α σονσυγκρο τη
σαν τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον καν τη σε
πτη ει σο δω σα στε φα νων δο ξης α ξι ω σον

ὠδὴ δ'

T ην α νε ξι χνι α σον θει αν βα λην της
εκ της Παρ θε ε νθ ς σαρ κω σε ως σθ τσ υ ψι
στσ ο ο προ φητης Αβ βα κσμ κα τα νο ων ε
κραυγα α ζε δο ξα τη δυ να μει σα Κυ ρι ε

ὠδὴ ε΄

Ε^{Ββ} ξε στη τα συμ πα ντα εν τη σε πτη ει
 σο δω σα^Δ συ υ γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε ε
 νε ε^β εν δον ει ση ηλ θες^Δ εν τω να ω ω τδ
 Θε ο^β ως περ κα θα ρω τα τος να ος^Δ πα σι
 τοι οις υ μνσ^β σι σε σω τη ρι ι αν βρα βευ ο

σα^β

ὠδὴ ς΄

Τ^{Πα} ην θει αν ταυ την και παν τι μον^π τε λων τες ε ορ
 την οι θε ο φρονες^π της Θε ο ο μη τορος^β δευ τε τας
 χει ρας κρο τη σω μεν^Δ τον εξ αυ της τε χθε εν
 τα Θε ον δο ξα ζοντες^β

ὠδὴ ζ΄

Ο^{Ββ} υκ ε λα α τρε υσαν^π τη κτι σει οι οι θε ο
 φρονες^β πα ρα τον κτι σα αν τα^β αλ λα πυ ρο ος
 α πει λην^β αν δρει ως πα τη σαν τες^Δ χαι ροντες ε ψαλ
 λον^β Υ περ υ μνη η τε^π ο των πα τε ρων Κυ ρι

ος και Θε ος ευ λο γη το ος ει
ώδη η'

Αινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὕμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι νω
ο το ο κοσ της Θε ο το κς δι ε σω σα το
το τε με εν τυ πς με νος νυν δε ε νερ γς με ε
νος την οι κς με νην α πα σαν α γει ρει
ψα αλ λς σαν τον Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα
ερ γα και υ πε ρυ ψου ου τε εις παν τας τς αι
ω ω να α α α ας

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 Με γα λυ νει η ψυ χη μς τον Κυ ρι ον
και η γαλ λι α σε το πνευ μα μς ε πι τω
Θε ω ω τω ω σω τη ρι μς

Tην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

2 ^χ ^{Ββ}
Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
σιν της δα λησ αυ τδ ι δα γαρ α πο τδ νυν μα
κα ρι υ σι με πα σαι αι γε νε αι

^{Ββ}
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

3 ^χ ^{Ββ}
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο
δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τδ και
το ε λε ος αυ τδ εις γε νε αν και γε νε
αν τοις φο βδ με νοις αυ τον

^{Ββ}
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

4 ^χ ^{B8} **E** ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τ8

⁶_{7χ} δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα ν8ς δι α νοι

⁶_{7χ} α καρ δι ας αυ των

^{B8} **T** ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ⁶_{7χ} την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

5 ^χ ^{B8} **K** α θει λε δυ να στα σα πο θρονων ^{7χ} και υ υ

⁶_{7χ} ψω σε ^Δ₂ τα πει ν8 ς ⁶_{7χ} πει νων τας ε νε πλη σεν α γα

⁶_{7χ} θω ων ^{7χ} και πλ8 τ8 ςν τας ε ξα πε στει λε κε

⁶_{7χ} ν8 ς

^M ^{B8} **T** ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^Δ₂ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^M ^{B8} την α δι α

φθορως Θεον Λογον τεκου ουουσαν την οντως

Θεο τον σεε μεγαλυνομεν

6 Αν τε λαβε το Ισραηλ παιδος αυτη

μνησθη ναιε λεξ καθως ελαλησε προς

της πατερας ημων τω Αβρααμ και τω σπερ

ματι αυτηε ως αιωνος

Την τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδο

ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ την αδια

φθορως Θεον Λογον τεκου ουουσαν την οντως

Θεο τον σεε μεγαλυνομεν

ὠδὴ θ'

Α πασγηγενης σκιρτατω πνευματι λα

μπααδχαμενος πανηγυριζετωωδεα

υλων νοων φυσις γεραι ραταιε

ραεισοδια της Θεομηητοορος

και βοαααατω χαιροις πααμμακαρι

ςε Θε ο το κε α γνη α ει παρ θε νε ε ε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

***

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-Θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίς)

A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

τδ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον ΙΑ'.

Ἦχος Δι-Θ

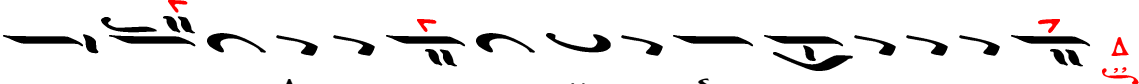
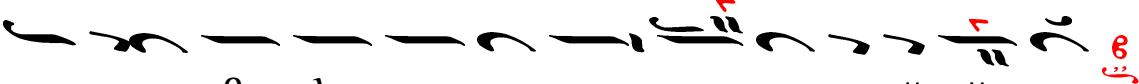

M ε τα την θει ει αν ε ε γερ σιν τρις τω

Πε τρω ω φι λει εις με πυ θε με νο ος ο Κυ υ

ρι ος των ι ι δι ω ων προ βα α των προ βα λ λε

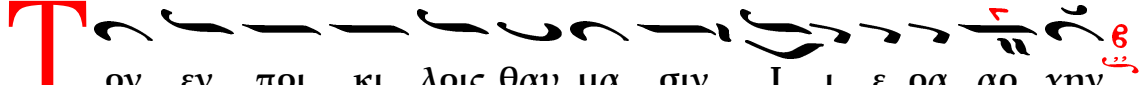

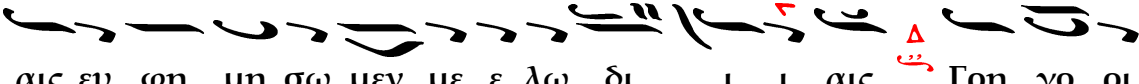

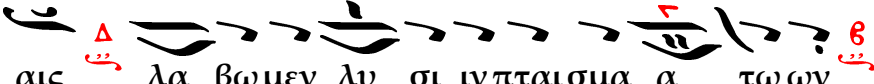
ται ποι με να αρ χην ος ι δων ο ον η γα α πα

ο Ι η σθ ρς ε πο ο με νον η ρε

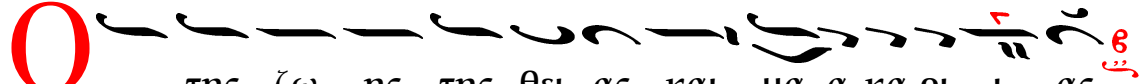

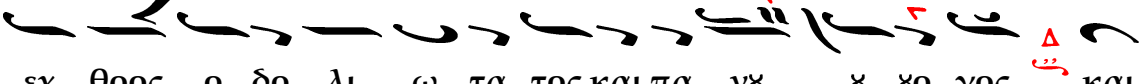
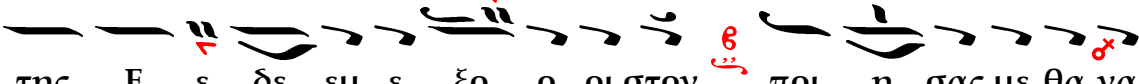

 το το ον Δεσπο ο την υ τος δε τι ι ι ι ι

 ε αν θε λω ε φη σεν με ε νειν τδ υ τον

 ε ως και αι πα α λιν ε ερ χο μαι τι προς σε

 φι ι λε Πε ε τρε

Και τοῦ Μηναίου.

Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε. Ἦχος Δι-θ.

Tον εν ποι κι λους θαν μα σιν Ι ι ε ρα αρ χην

 α να φα νεν τα δο κι μον ε εν τω κο ο σμω θει

 αις ευ φη μη σω μεν με ε λω δι ι ι αις Γρη γο ρι

 ο ον φι λε ε ορ τοι ο πως ταις τδ τδ υ πρε σβει ει

 αις λα βω μεν λυ σι ιν πταισμα α τωων

Θεοτοχίον.

Oτης ζω ης της θει ας και μα α κα ρι ι ας

 φθο νη σας μοι της πα λαι εν Πα α ρα δι ει σω

 εχ θρος ο δο λι ω τα τος και πα νδ υ ρο γος και

 της Ε ε δε εμ ε ξο ο ριστον ποι η σας με θα να

 τδ υ ται τη ση γεν νη σει ει Πα ρθε ε νε ε

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἦχος Πάσα φ

Π^{Πα} α α α α α σα α πνο ο η αι νε ε σα
 α τω ω τον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ον αι
 νει τε το ον Κυ ρι ι ι ον εκ τω ω ων ου
 ου ρα α α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν
 τοι οις υ ψι ι ι ι στοις σοι πρεπει υ υ μνος τω ω
 Θε ε ω

Α^{Πα} ι νει ει ει ει τε α αυ τον πα α αν τε ες
 οι Α α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει
 ει ει τε ε α αυ τον πασαι αι δυ να α α μει
 εις α α αυ του σοι πρεπει υ υ μνος τω ω Θε ε
 ω

Του ποιησαι εν αυτοις κριμα εγγραπτον
 δοξα αυτη
 εσται πασιτοις οσι ι οις α α αυ τω

Κ^{Πα} υ ρι ι ε ε σφρα γι σμε νου του τα φου υ πο των
 πα ρα α νο ο ο μων προ η ηλθες ε εκ του ου μνη

η η η μα α α τος κα θως ε τε χθης εκ
της Θε ο ο το ο ο κου ουκ ε γνωσαν πως ε σα αρ
κω ω ω θης οι α σω ω μα τοι οι σου ου Α
α α α αγ γε ε ε ε λοι ουκ ησ θοντο πο τε α
νε στης οι φυ λασ στον τες σε στρατι ι ω ω ω ται
αμ φο τε ρα γαρ ε σφρα γι σται τοις ε ε ε ρευ νω
ω ω ω σι πε φα νε ρω ται δε τα θαν μα τα τοις
προ σκυ νου σιν εν πι ι στει το ο μυ υ στη η η
ρι ι ι ι ον ο α νυ μνου σιν α πο δος η μιν αγ
αλ λι α α σιν και το με ε γα ε ε ε λε ος

Χ Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν
εν στε

ρε ω μα τι της δυ να με ως α α αυ τς

Κυ ρι ι ε τους μο χλους τους αι ω νι ι ους συ ν

τρι ι ι ψας και δε σμα δι αρ ρη ξας του μνη ματος

α νε ε στης κα τα λι πω ω ν σου τα α ε εν τα

α α α α φι ι ι ι α εις μα ρ τυ ρι ι ον

τη ης α α λη η θους τρι ι η η με ε ε ε ρου ου
τα φη η η ης σου και προ η γες εν τη Γα α λι ι
λαι αι αι α ο εν σπη λαι αι ω ω τη ρου ου ου ου
με ε ε ε νος με γα σου το ε λε ος α κα τα
λη πτε Σω τηρ ε λε η η σον η η μας

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν
κα

τα το πλη θος της με γα λω συ υ νης α α αυ

τδ

Κυ ρι ι ε αι γυ ναι κες ε δρα μον ε πι ι το

ο μνη η η μα του ι δειν σε τον Χριστον τον δι η

μα α ασ πα θο ο ο ον τα και προ σελ θου σαι ευ

ρον Αγ γε λον ε πι τον λι ι θ ον κα α θη η η με

ε ε ε νον τω ω ω φο ο βω κυ υ υ λι σθε

ε ε εν τα και προς αυ τας ε βο η η σε ε λε

ε ε γων α α νε στη ο Κυ υ υ υ ρι ι ι

ι ος ει πα τε τοις Μα θη ταις ο τι α νε στη εκ νε

κρων ο σω ω ζων τα ας ψυ χα α ας η η μων
Αίνεϊτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αίνεϊτε αὐτὸν
ἐν ψαλ τη

ρι ι ω και αι κι θα α α ρα

Κυ ρι ι ε ωσπερ ε ξηλ θες ε σφρα γι σμε ε νου
του του τα α α α α φου ου τωσει σηλ θες και των θυ

ρων κε κλει σμε νω νων προ ος τους Μα α α θη τα α α ας

σου δει κνυ ων αυ τοις τα του σω ω μα το ος πα α α

θη α περ κα τε δε ξω σω τη ηρ μα κρο ο ο θυ

μη η η η σας ως εκ σπερ ματος Δα βιδ μω λω πας υ

πη νε εγ κας ως υι ος δε ε τουου Θε ε ου ου κο

σμον η η λευ θε ε ε ε ρω ω ω ω σας με γα

σου το ε λε ος α κα τα λη πτε σω τηρ ε λε η σον

η η μας

Καὶ τοῦ Ἁγίου Στιχηρὰ Προσόμοια, γ' εἰς δ'.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Στίχ. ε'. Αίνεϊτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αίνεϊτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Χαίροις θεολογίαις σαφῶς, ἱερωτάταις ἱερῶς σεμνυνόμενος· ὁ στῦλος τῆς Ἐκκλησίας· ἡ τῶν δογμάτων κρηπίς· τὸ τοῦ Παρακλήτου θεῖον ὄργανον· ὁ νοῦς ὁ οὐράνιος· ἡ κιθάρα τοῦ Πνεύματος· ποιμὴν ὁ μέγας, καὶ Χριστοῦ Ἀρχιποίμενος, θρέμμα

γνήσιον, καὶ ἄρνιον πραότατον· κρήνη ἀναβλυστάνουσα, δογμάτων τὰνάματα, καὶ ἰαμάτων τὰ ρεῖθρα, ἱερομύστα Γρηγόριε· Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Γ´. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Χαίροις θεολογίαις σαφῶς, ...

Στίχ. Ζ´. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Χαίροις Ἱεραρχῶν καλλονή· τῶν ἀρετῶν τὸ διαυγές καταγώγιον· ἡ στάθμη τῆς Ἐκκλησίας· ἱερωσύνης κανὼν· ποταμὸς ναμάτων θείων ἔμπλεως, ἐξ ὧν καταρδεύεται, ἡ ὑφήλιος ἅπασα, πρὸς εὐκαρπίαν, ψυχικὴν καὶ σωτήριον, καὶ αἰρέσεων, ἀποπλύνεται βόρβορος. Ἄνθρωπε ἐπουράνιε, ἐπίγειε ἄγγελε, στόμα τὸν νόμον τὸν θεῖον, ἐμμελετήσαν Γρηγόριε, Θεοῦ κληρονόμε, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. η´. Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν, καὶ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν.

Ὅμβροις σῶν ἱερῶν προσευχῶν, λίμνην ἐξήρανάς ποτε μάχης πρόξενον· καὶ ρεῖθρον τῆ δενδρωθείση, ῥάβδῳ ἀτάκτως σοφέ, ἐπικλύζον εἵργεις θεία χάριτι· βωμοὺς κατηδάφισας, τῶν δαιμόνων Γρηγόριε· τῆς ἀπιστίας, τὸν χειμῶνα διέλυσας, θερμοτάταις σου, πρὸς Θεὸν παρακλήσεσι· θαύμασιν ἐβεβαίωσας, ψυχὰς καὶ προσήγαγες, τῷ Εὐεργέτῃ τῶν ὄλων, παρ' οὗ τὸν ἄξιον εἵληφας, μισθόν· ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἑωθινὸν ΙΑ´.

Ἦχος πλ. Νη ς

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω
Πνε ε ε ευ μα α α α τι
Φ α νε ρω ῶ ῶν σε ε α α αυ τον τοις
μα θη ται αι αι αις σου Σω ω τηρ με τα α α α
την α να α α α α α στα α α α σιν

Νη
Σι μω νι ι ι δε δω ω κας την των προ βα α α α τω
ων νο ο μην εις α γα πης α α αν τε κτι ι σιν την
του ποι με νειν φρο ντι ι ι δα α αι αι αι των
δι ο και αι ε λε ε γες ει φι λει ει εις με Πε
Νη
ε ε τρε ποι με νε τα α α αρ νι α α μου ποι με
ε νε ε τα προ βα α α τα α α α α μου ο
δε ευ θε ε ω ως εν δει ει κνυ με ε νο ος το
φι ι ι λο ο ο ο οσ το ορ γο ον πε ρι του αλ
λου μα θη η του ε πυν θα α α α νε ε ε ε το
ω ων ταις προ σβει ει αις Χρι ι στε ε ε ε ε την
ποι μνη ην Σου δι α φυ υ υ υ υ υ λα α
δι ι α φυ υ λα α α τε εκ λυ υ υ υ
Νη
κω ων λυ μαι νο με ε ε ε ε ε νω ω ω ω
ω ων αυ τη η η η η η ν

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-Θ

Υπερ εὐλογημένη ὑπαρχεῖς Θεο
τοκε Παρθενε νεδία γαρ τε εκ σ
σαρκωθεντος οαδησηχ μαλωτισαι ο Α
δαμ ανακεκληται ηκαταρανε νε εκρω
ται η Ευαηλευθερωται οθανατος τε
θαναατωται και ημεις εζωοποιηθημεν δι
ο ανυμνυτες βοωωμεν ευλογητος Χρι
στος ο Θεος ημων ουτως ευδοκησας δοο
οξα σοι

***

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Παφ

Δοξα σοι τω δειξαντι το φως δοξα εν υψι
ιστοις Θεω και επι γης ειρηνη εν αν
θρωποις ευδοκισα

Υ μνου μεν Σε ευ λο γου μεν Σε προ σκυ νου μεν
Σε δο ξο λο γου μεν Σε ^{ν'}₂₂ ευ χα ρι στου μεν Σοι δι
α την με γα α λην Σου δο ο αν ^{ν'}₉

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ^{ν'}₂₂ ε που ρα νι ε Θε ε Πα
τερ πα ντο κρα α τος ^{ν'}₂₂ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι
η σου Χρι στε και Α γι ον Πνε ευ μα ^{ν'}₉

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι
ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρτι ι αν του κο
σμ ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρτι ι
ας του κο ο σμ ^{ν'}₉

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ^{ν'}₂₂ ο κα θη με
νος εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας ^{ν'}₉

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει μο νος
Κυ ρι ος ^{ν'}₂₂ Ι η σους Χρι στος εις δο ξαν Θε ου Πα τρος α
μην ^{ν'}₉

Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω Σε ^{ν'}₂₂ και

αι νε ε σω το ο νο μα α Σου ει στον αι ω ω να και
εις τον αι ω να του αι ω ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα
τα αυ τη α να μα ρτη τους φυ λα χθη ναι η μας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε
ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε
νον το ο νο μα α Σου ει τς αι ω νας α μην

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος Σου ε φ η μας
θα περ η λ πι ι ι σα μεν ε πι Σε

Ε υ λο γη το ος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα Σ (τρεις)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν
γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε
η σο ον με ι ασαι την ψυ χην μου ο τι η μαρ
τον Σοι

Κ υ ρι ε προς Σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με

του ποι ειν το θε λη μα α Σου ο τι Συ ει ο Θε ο ος

μου

Ο τι πα ρα Σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι Σου

ο ψο με θα φως

Π α ρα τει νον το ε λε ος Σου ου τοις γι νω σκου σι

Σε

Α γι ος ο Θε ος Α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα να τος ε λε η σον η μας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Ἀσματικόν. χ

Α γι ι ι ος ο Θε ε ο ος Α α α α

γι ι ος Ι ι σχυ υ υ ρος Α γι ος Α α α

θα να α τος ε ε λε η η σο ο ον η η η η μα
α α ας

Ἦχος π̃ ρ̃ Κε ρ

A να στα ας εκ τῶ μνη μα τος και τα δε
σμα δι αρ ρη η ξας τῶ α α δου ε λυ σασ το κα τα
κρι μα τῶ θα να τῶ Κυ ρι ε πα αν τας εκ των πα
γι ι δων τῶ εκ θρω ρυ σα μενος εμ φα νι σας σε
αυ τον τοις Α πο στο λοις σου ε ξα πε στει λας αυ
τῶς ε πι το κη ρυ γ μα και δι αυ των την ει ρη
νην πα ρε σ χε σ τη οι κου με ε νη μο ο νε ε πο λυ
λε ε ε ε ε ε

*****

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος π̃ ρ̃ Νη ρ

Kυ ρι ε Ε λε ε η σον
Kυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Kυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ΄. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπάζει.

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. δ΄. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβειαισ τῆς Θεοτοκου Σωτηρῶ
σον ἡμασ

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμ' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ
μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σωσον ἡμασ ὕψις Θεοῦ οὐρα
νας ἐκ νεκρῶν ψαλλον τασσοι ἀλληλῆσσια

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς
αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σωσον ἡμασ ὕψις Θεοῦ οὐρα
νας ἐκ νεκρῶν ψαλλον τασσοι ἀλληλῆσσια

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν
καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σωσον ἡμασ ὕψις Θεοῦ οὐρα
νας ἐκ νεκρῶν ψαλλον τασσοι ἀλληλῆσσια

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεὸς σου, Σιών, εἰς
γενεὰν καὶ γενεάν.

Σωσον ἡμασ ὕψις Θεοῦ οὐρα
νας ἐκ νεκρῶν ψαλλον τασσοι ἀλληλῆσσια

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Και νυν και α ει καιεις τς αι ω ναςτωναι ω

νων α μην

ΟΜο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι

α την η με τε ρανσω τη ρι αν σαρ κω θη ναι

εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ

θε νς Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας

σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να

τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α

α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και

τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Ἦχος π̣ά̣ Κε ϝ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τ^{Κε}ον συ να ναρχον λο γον Πα τρι και Πνευ μα τι τον

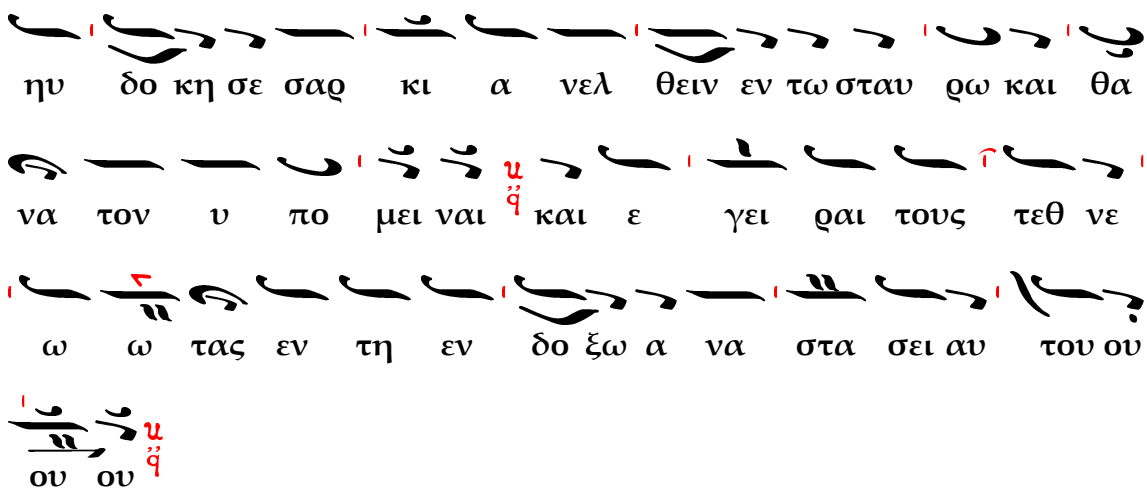
εκ Παρ θε νου τε χθεντα εις σω τη ρι αν η μων
 α νυ μνη σω μεν πι στοι και προ σκυ νη σω μεν ο τι
 ηυ δο κη σε σαρ κι α νελ θειν εν τω σταυ ρω και θα
 να τον υ πο μει ναι και ε γει ραι τους τεθ νε
 ω ω τας εν τη εν δο ξω α να στα σει αυ του

Στίχ. β΄. Είπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Κε
Τον συ να ναρχον λο γον Πα τρι και Πνευ μα τι τον
 εκ Παρ θε νου τε χθεντα εις σω τη ρι αν η μων
 α νυ μνη σω μεν πι στοι και προ σκυ νη σω μεν ο τι
 ηυ δο κη σε σαρ κι α νελ θειν εν τω σταυ ρω και θα
 να τον υ πο μει ναι και ε γει ραι τους τεθ νε
 ω ω τας εν τη εν δο ξω α να στα σει αυ του

Στίχ. γ΄. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Κε
Τον συ να ναρχον λο γον Πα τρι και Πνευ μα τι τον
 εκ Παρ θε νου τε χθεντα εις σω τη ρι αν η μων
 α νυ μνη σω μεν πι στοι και προ σκυ νη σω μεν ο τι

 ην δοκησε σαρκια νεληθειν εν τω σταυρω και θανατον υπομειναι και εγειραι τους τεθνεωωτας εν τη ενδοξω αναστασει αυτου ου ου

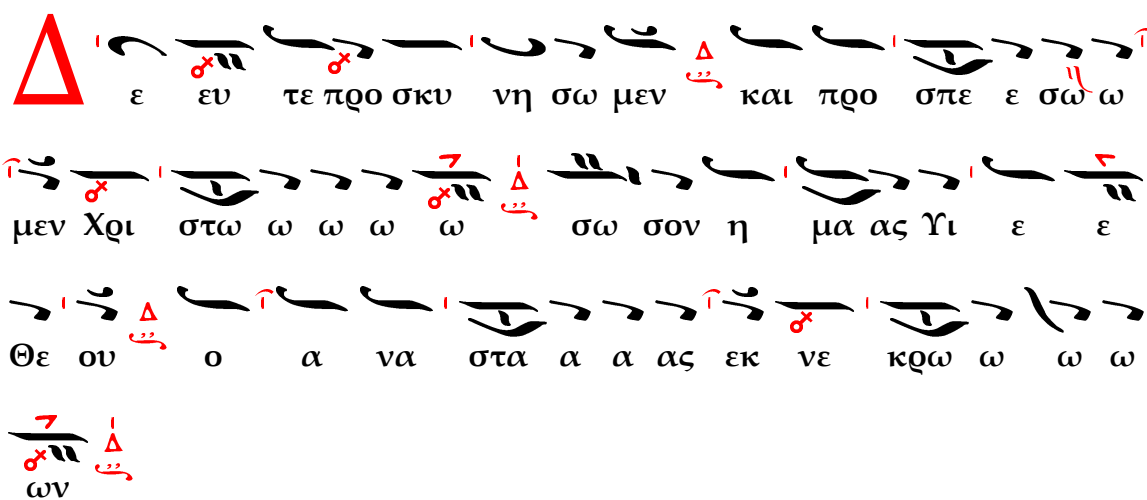
***

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

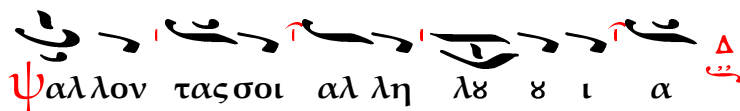
Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

 ε ευτε προσκυνησωμεν και προσπεεσωωμεν Χριστω ωωωωωω σωσον ημας Υιεε Θεου ο ανασταααας εκ νεκρω ωωωων

ὁ β' χορός:

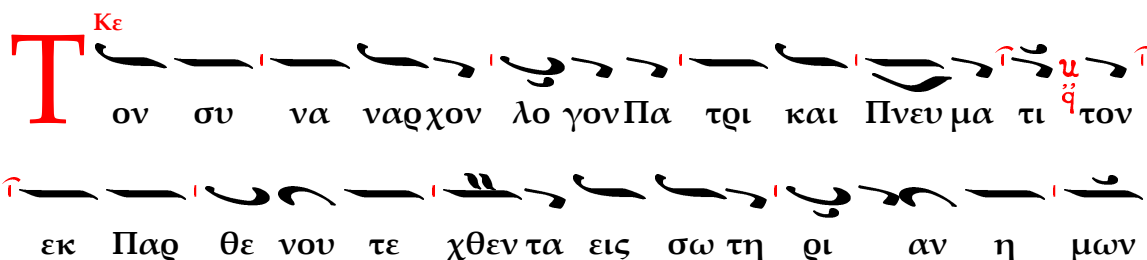

 ψαλλοντας οι αλληλιστα

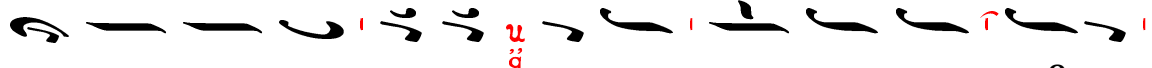

***

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(φάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργόν)

Ἦχος π' Κε Ϟ

 Κε Τον συναρχον λογον Πατρι και Πνευματι τον εκ Παρθενου τεχθεντα εις σωτηριαν ημων

 α νυ μνη σώ μεν πι στοι και προ σκυ νη σώ μεν ^{υ̇ ρ̇} ο τι

 ην δο κη σε σα ρ κι α νελ θειν εν τω σταυ ρω και θα

 να τον υ πο μει ναι ^{υ̇ ρ̇} και ε γει ραι τους τεθ νε

 ω ω τας εν τη εν δο ξω α να στα σει αυ του ^{υ̇ ρ̇}

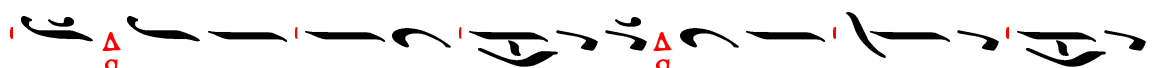
Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου.

Ἦχος π̃ δ̃ Γα ρ

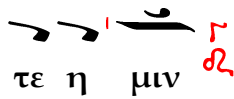

E^{Γα} ν προ σευ χαις γρη γο ρων ταις των θαυ μα των ερ γα

 σι αις εγ καρ τε ρων ^{Δ ρ̇} ε πω νυ μι αν ε κτη σω τα

 κα το ορ θω μα α τα ^{Μ Γα} ^{Νη} αλ λα προ σβευ ε Χρι στω τω

 Θε ω Πα τερ Γρη γο ρι ι ε ^{Δ ρ̇} φω τι σαι τας ψυ χας η

 μων μη πο τε υ πνω σω μεν εν α μαρ τι αις ει εις θα

 να α τον ^{Γα} ^{Δ ρ̇}

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἦχος π̃ δ̃ Γα ρ

A γι οι Α ναρ γυ ροι και αι θα αυ μα του ρ

 γοι ^{Γα} ^{Δ ρ̇} ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η

 μων ^{Δ ρ̇} δω ρε αν ε λα βε τε ^{Δ ρ̇} δω ρε α αν δο ο

τε η μιν

Κοντάκιον τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου.
(ἀπὸ ἧ ἕως κ' ἐπὶ τῆς κ' Νοεμβρίου).
(φάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ. Ἦχος Δι-Θ

Ο κα θα ρω τα α τος να ος τϛ Σω τη ρος η
πο λυ τι μη η τος πα στας και Παρ θε νος το ι ε
ρον θη σαυ ρι σμα της δο ξης τϛ Θε ου ση με ρον
ει σα γε ε ται εν τω οι κω Κυ ρι ου την χα ριν
συν ει σα γϛ ϛ σα την εν πνευ μα τι θει ω ην
α νυ μνϛ σιν Α γγε λοι Θε ϛ αυ τη υ παρ χει σκη
νη ε πϛ ρα νι ο ο ος
* * *

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Τρισάγιον Κυριακου Ἰωαννίδου τοῦ "Καλογήρου".

Ἦχος Πα ρ

Α μη η η ην Α γι ος ο Θε ε ε ος Α α
γι ος Ι σχυ υ υ ρος Α γι ι ο ος α α θα
α να α το ο ος Ε λε ε ε η η η σον η η
η μας

Τὸ τρίτον.

Α α γι ος ο ο Θε ε ε ος
 Α α α γι ος Ι σχυ υ υ ρος Α γι ι ο
 ος α α θα α να α το ο ος Ε λε ε ε η η η
 σον η η η μας

Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω και
 Α γι ι ι ω ω ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυ υ υ υν και αι α α α ει και ει εις
 τες αι αι ω ω νας των αι ω ω νων α α α
 μην

Α γι ι ο ος α α θα α να α το ο ος ε
 λε ε ε η η η σο ον η η η μας

Δύναμις.

ε ε Δυ υ υ υ υ υ να α α α μις

Α α α α α α α α α γι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ε α α α

α θα α α α α α α α α α α α α

Κράτημα

A

 λε ε ε ε ρα α λε ε ρα α λε ε

ρα α λε ε ε λε ρα α ε λε ρα α ρα α λε ε

ε τε ρι ρε ε ρε ε ρε ε τε ε ε

τε ε ε τε ρι ρε ε ρι ρι ρι ρι ρε ε

ε ε ρι ρι ρι ρι ρε ε ρε ε ε ρι ρε ρι ρε ε

ε ε με τε ρε ε ρι ρι ρε ε ρου τεμ

τε ρε ε ρι ρε ε ρου ου ου τε τε

ρι ρε ρι ρε ε ρε ε ε ρι ρε ε

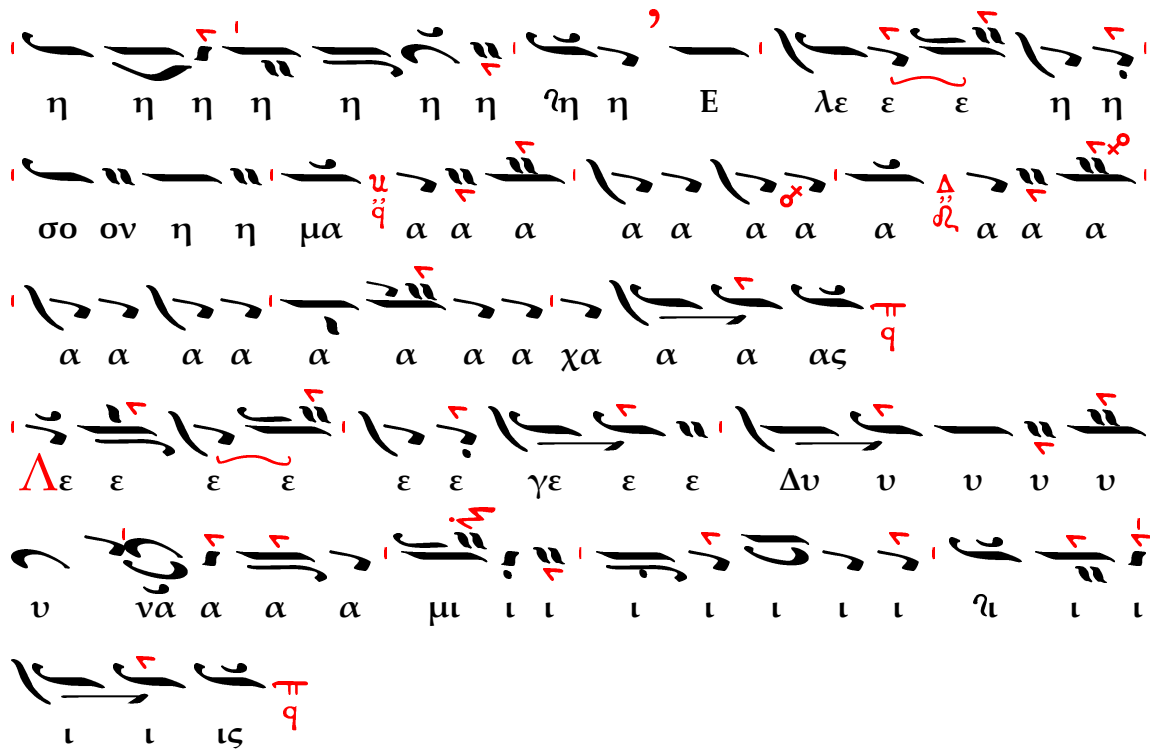
ε ε ρι ρι ρι ρε ε με

Λ ε ε ε ε ε ε γε ε ε

A

 θα α α α α α α α α α α α α χα α

α α α α α α α να το ο ο ο ος

E

 λε ε ε ε ρε ε ε ε ε ε ε ε ε

 η η η η η η η η η η Ε λε ε ε η η

 σο ον η η μα α α α α α α α α α α

 α α α α α α α χα α α ας

 Λε ε ε ε ε ε γε ε ε Δυ υ υ υ υ

 υ νά α α α μι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

 ι ι ις

***

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Κυριακῆς ΚΒ' ἐβδομάδος ἐπιστολῶν.

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τοῦ ἤχου.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος πλ. α'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

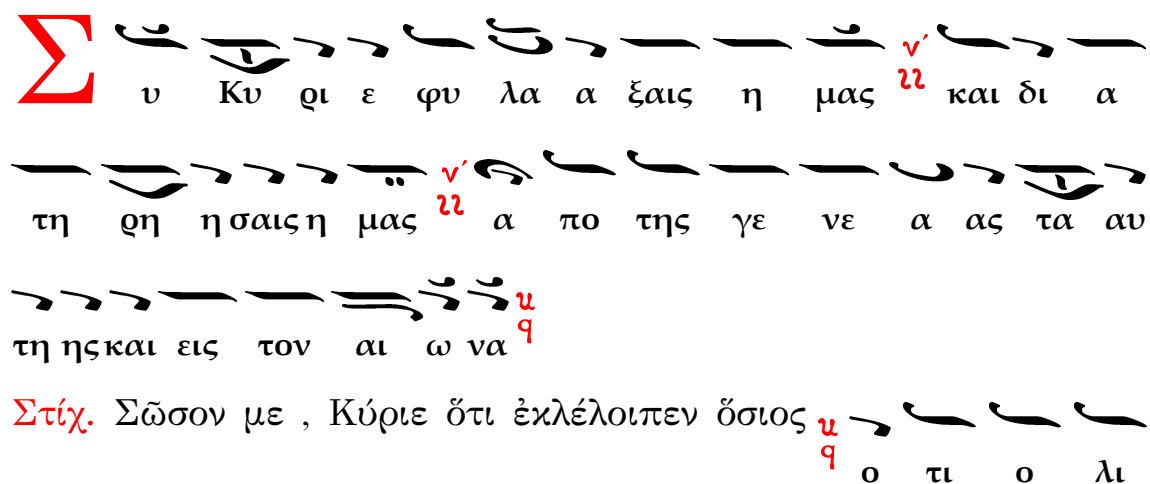
(Ψαλμὸς ια')

Σύ, Κύριε, φυλάξαις ἡμᾶς καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. (ια' 8)

Στίχ. Σῶσον με, Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὄσιος, ὅτι ὠλιγώθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων. (ια' 2)

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος π' Κε ρ

 Σ υ Κυ ρι ε φυ λα α ξαις η μας και δι α

 τη ρη ησαις η μας α πο της γε νε α ας τα αυ

 τη ης και εις τον αι ω να

 Στίχ. Σῶσον με , Κύριε ὅτι ἐκλέλοιπεν ὄσιος ο τι ο λι

γω θη σαν αι α λη θει αι ⁷α ^{ν'} ²²α ποτων υι ω ω ν των
αν θρωπων ^u ⁹

Σ υ Κυ ρι ε φυ λα α ξαις η μας ^{ν'} ²² και δι α
τη ρη ησαις η μας ^{ν'} ²² α πο της γε νε α ας τα αυ
τη ης και εις τον αι ω να ^u ⁹

Στίχ. Κύκλω οί άσεβείς περιπατοῦσι ^u ⁹ κα τα το υ ψος σθ

ε πο λυ ω ρη σας ^{ν'} ²² τς υι 8 8ς των αν θρωπων ^u ⁹

Σ υ Κυ ρι ε φυ λα α ξαις η μας ^{ν'} ²² και δι α
τη ρη ησαις η μας ^{ν'} ²² α πο της γε νε α ας τα αυ
τη ης και εις τον αι ω να α α α ^u ⁹

‘Ο διάκονος: Σοφία.

‘Ο άναγνώστης:

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

‘Ο διάκονος: Πρόσχωμεν.

(Γαλ. 5' 11-18)

Ἀδελφοί, ἴδετε πηλίκους ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρί. Ὅσοι θέλουσιν εὐπροσωπῆσαι ἐν σαρκί, οὗτοι ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, μόνον ἵνα μὴ τῷ σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ διώκωνται. Οὐδὲ γὰρ οἱ περιτετμημένοι αὐτοὶ νόμον φυλάσσουσιν, ἀλλὰ θέλουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, ἵνα ἐν τῇ ὑμετέρᾳ σαρκὶ καυχῆσωνται. Ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ ἐμοὶ κόσμος ἐσταύρωται καὶ γὼ τῷ κόσμῳ. Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε περιτομὴ τι ἰσχύει οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ καινὴ κτίσις. Καὶ ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ στοιχήσουσιν, εἰρήνην ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἔλεος, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ Θεοῦ. Τοῦ λοιποῦ κόπους μοι μηδεὶς

παρεχέτω· ἐγὼ γὰρ τὰ στίγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί μου βαστάζω. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν, ἀδελφοί· ἀμήν.

Ἀλληλούϊα (γ). Ἦχος πλ. α'. (Ψαλμὸς πη').

Ἦχος Πάφ

A λλη λϑ ἰ ἰ α $\frac{1}{9}$ A λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α $\frac{1}{9}$ A α α λλη λϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ἰ ἰ α $\frac{1}{9}$

Χ Τα ε λε η σϑ Κυ ρι ε εις τον αι ω να
 α σο μαι $\frac{\Delta}{\rho}$ εις γε νε αν και γε νε αν α πα
 γγε λω την α ληθει **Χ** α α αν σϑ $\frac{\Delta}{\rho}$ εν τω στο μα
 τι ι ι ι μϑ $\frac{1}{9}$

A λλη λϑ ἰ ἰ α $\frac{1}{9}$ A λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α $\frac{1}{9}$ A α α λλη λϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ἰ ἰ α $\frac{1}{9}$

Χ Ο τι ει πας εις τον αι ω να ε λε ος οι
 κο δο μη θη σε ται $\frac{\Delta}{\rho}$ εν τοις ου ρα νοις ε τοιμα
 σθη σε ται **Χ** $\frac{\Delta}{\rho}$ η α λη θει α α α α σϑ $\frac{1}{9}$

λλη λϑ ï ï α A λλη η λϑ ϑ ϑ

 ϑ ϑ ï ï ï ï α A α α λλη λϑ ϑ

 ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ï ï α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Θ' Λουκᾶ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν

(ιβ' 16-21).

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρώπου τινὸς πλουσίου εὐφόρησεν ἡ χώρα· καὶ διελογίζετο ἐν ἑαυτῷ λέγων· τί ποιήσω, ὅτι οὐκ ἔχω ποῦ συνάξω τοὺς καρπούς μου; Καὶ εἶπε· τοῦτο ποιήσω· καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας καὶ μείζονας οἰκοδομήσω, καὶ συνάξω ἐκεῖ πάντα τὰ γεννήματά μου καὶ τὰ ἀγαθὰ μου, Καὶ ἐρῶ τῇ ψυχῇ μου· ψυχὴ, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ κείμενα εἰς ἔτη πολλά· ἀναπαύου, φάγε, πίε, εὐφραίνου. Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Θεός· ἄφρον, ταύτη τῇ νυκτὶ τὴν ψυχὴν σου ἀπαιτοῦσιν ἀπὸ σοῦ· ἃ δὲ ἠτοίμασας τίνι ἔσται; Οὕτως ὁ θησαυρίζων ἑαυτῷ καὶ μὴ εἰς Θεὸν πλουτῶν. Ταῦτα λέγων ἐφώνει· Ὁ ἔχων ὧτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

Ἦχος ἰΐ Δι. ϑ

ο ξα α σοι Δ Ky υ υ υ υ υ ρι ι ι ι

 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ξα α

 σοι οι οι οι

ΧΕΡΟΥΒΙΚΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΠΕΤΡΟΥ ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΟΥ

Τῇ Παρασκευῇ.

Ἦχος π̣̣̣ Πα ϑ

Πα ι τα α α α α α Χε ε ε

 Νη ε ε ρου ου ου ου χε ε ρου ου βι ι ι ι ι

ἡ λ λ λ λ λ λ μ ^{Κε} μ υ υ υ σι λ λ λ
λ κω ω ως ^{Πα} ει κο νι λ λ λ λ λ
ει κο νι λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ
λ λ λ ζο ο ει κο ο ο νι λ λ λ λ λ
ζον τε ε ε ες ^{Πα} και αι αι αι αι αι τη η η
η ζω ω ω ω ω ω ω ο ο ποι οι οι οι οι
οι οι οι οι οι ζω ο ^{Δι} ποι ^{Πα} ω ω ω ω ω ω ^{Δι} ^{Δι} Τρι
α α α α α α α α α α α α α α α δι
λ λ ^{Πα} ^{Δι} τον τρι λ σα α α α α α α γι λ λ
ἡ λ λ ον υ υ ῶ υ υ υ μνον προ ο ο ο
ο ο σα α α α α α α α α α υ μνον προ
σα α α α α α α α α α α α α α α δο ο
υ υ μνον προ ο σα α α α α α α δον τε ε ε
ες ^{Πα} πα σαν την βι ω ω τι κη η η η ῆ η η η
η ην ^{Νη} α πο θω ω ω ω με θα ^{Πα} α α με
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι λ

ι ι ι με ε ε ε ε ε ρι μνα α α αν ^{π ρ}
Ω ^{Πα} ς τον Βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε
 ε ε ^{ε χ} ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε α
 α α ^{π ρ} των ο ο ο ο ο λωων ^{ν ρ} ^{Πα} υ πο δε
 ε ξο ο ο ο ο ο ο ο ο υ πο ο δε ξο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο με ε ^{ε χ}
 υ πο δε ε ξο ο ο ο ο ο με νοι οι οι οι ^{π ρ}
 Ταις α γγε λι και αι αι αι λαι αι αις ^{κ ε} α ο ρα
 α α α α α α τω ω ως ^{π ρ} δο ρυ φο ο
^{Πα} ρου με ε νο ο ον τα α α α α α α α α α α
 α α α ξε ε ε ε ε τα α α α α α
 ξε σι ι ι ιν ^{π ρ} Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι
 α α α α α α α α α α α α α ^{π ρ}

Ἐξήγηση Ἰωάννη Ἀρβανίτη.

(C) 2009 Ἰωάννης Ἀρβανίτης. Ἐπιτρέπεται ἐλεύθερα ἡ χρήση στίς Ἱερές Ἀκολουθίες τῆς Ἐκκλησίας. Γιά κάθε ἄλλη χρήση ἀπαιτεῖται ἡ ἄδεια τοῦ ἐξηγητοῦ.

Λειτουργικά παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου τοῦ πικλῆν Ἀρβανίτη.

Ἦχος π̣ά Πα ϕ

Κ ^{Πα} υ ρι ε Ε λε ε ε ε η η σον

Κ ^ϕ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κ ^{Κε} υ ρι ε Ε ^{Δι} λε ε ε η η σον

Κ ^{Πα} υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Π ^{Πα} α ρα α σχϞ Κυ υ υ υ ρι ι ε

Π ^{Πα} α ρα σχϞ Κυ υ υ ρι ε

Π ^{Κε} α ρα α σχϞ Κυ υ υ υ ρι ι ε

Π ^{Κε} ^{Δι} α ρα α α σχϞ Κυ ρι ε

Π ^{Πα} α ρα σχϞ Κυ υ υ υ ρι ι ε

Π ^{Πα} α ρα α α σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε

Σ ^{Πα} οι οι Κυ υ ρι ε ἦ

Σ ^{Πα} οι Κυ ρι ι ε

Κ ^{Πα} αι τω Πνευ μα τι ι ι σϞ

Α ^{Πα} γα πη η σω σε Κυ υ υ ρι ε
 η η ι σχυς μϛ ^{Κε} Κυ ρι ος στε ρε ω
^{Δι} μα α α α α μϛ ^{Πα} και κα τα φυ γη η μϛ και
 ρυ υ υ υ υ υ υ στης μϛ

Π ^{Πα} α τε ε ρα Υι ο ον και Α γι ον Πνευ
^{Κε} μα Τρι α δα ο μο ϛ ϛ ϛ ^{Δι} σι ι ον
^{Πα} και α χω ω ω ω ω ω ρι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

***

Ε ^{Πα} λε ον ει ρη η νησθυ σι ι αν αι νε σε

ως

Και μετα του Πνευματος

Εχομεν προς τον Κυριον

Αξιον και διλιλιλι

και ον

Αγιος Αγιος Αγιος Κυριος

Σαβαωθ πληρης οουραα νος και η

γη της δοξης σου ωσαν εντοι οισ υψι

σοις ευλογημενος ο ερχοοο μεε

νος εν ονοματι Κυριου ωσαν

νααα οεντοις υψιλιλιλι

ιι σοις

Ααα μην

Αααα μην ην

Σεε υμνυυυυυ μεν σε

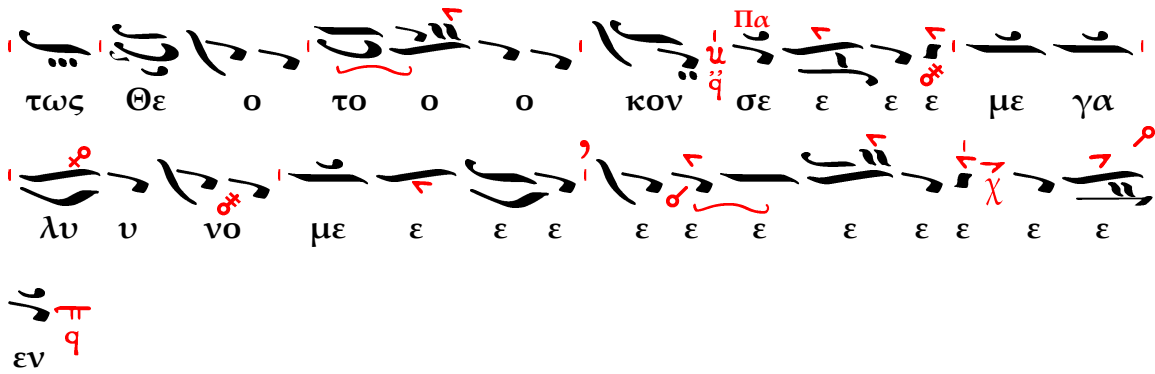
Ευ λο γη σ μεν ^{Κε} σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ
 υ υ ρι ι ε και δε ε ο ο ο με
 θα α α α σου ^{Πα} ο Θε ο ο ο ο ο
 ο ος η μων ^υ

(β' Νοεμβρίου , α 45' , I.A.)

Ἄξιον ἐστὶ , κατὰ τὸν δρόμον τῶν Εὐλογηταρίων , παρ' ἐμοῦ
Ἰωάννου τοῦ πικλῆν Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πά Πα ρ

^{Πα} Ἀ ξι ον ε στι ιν ως α α λη η θω ω ως
 μα κα ρι ι ι ι ζειν σε ε ε την Θε ε ο ο
 το ο ο κον τη ην α ει μα α κα α α ρι
 ι στο ον και πα α να μω ω ω μη τον και
 Μη τε ε ρα του ου Θε ου ου η η μω ω ων
 τη ην τι μι ω ω τε ε ε ρα αν των Χε ε ρου
 βι ι μι και αι ε ε εν δο ξο τε ε ε ε ραν
 α συ γ κρι ι ι ι τω ως των Σε ε ρα α φι ι μι
 τη ην α δι α α φθο ο ο ρω ως Θε ο ο ο ον
 Λο ο γο ον τε ε κου ου ου σαν ^{Κε} την ο ο ο ον

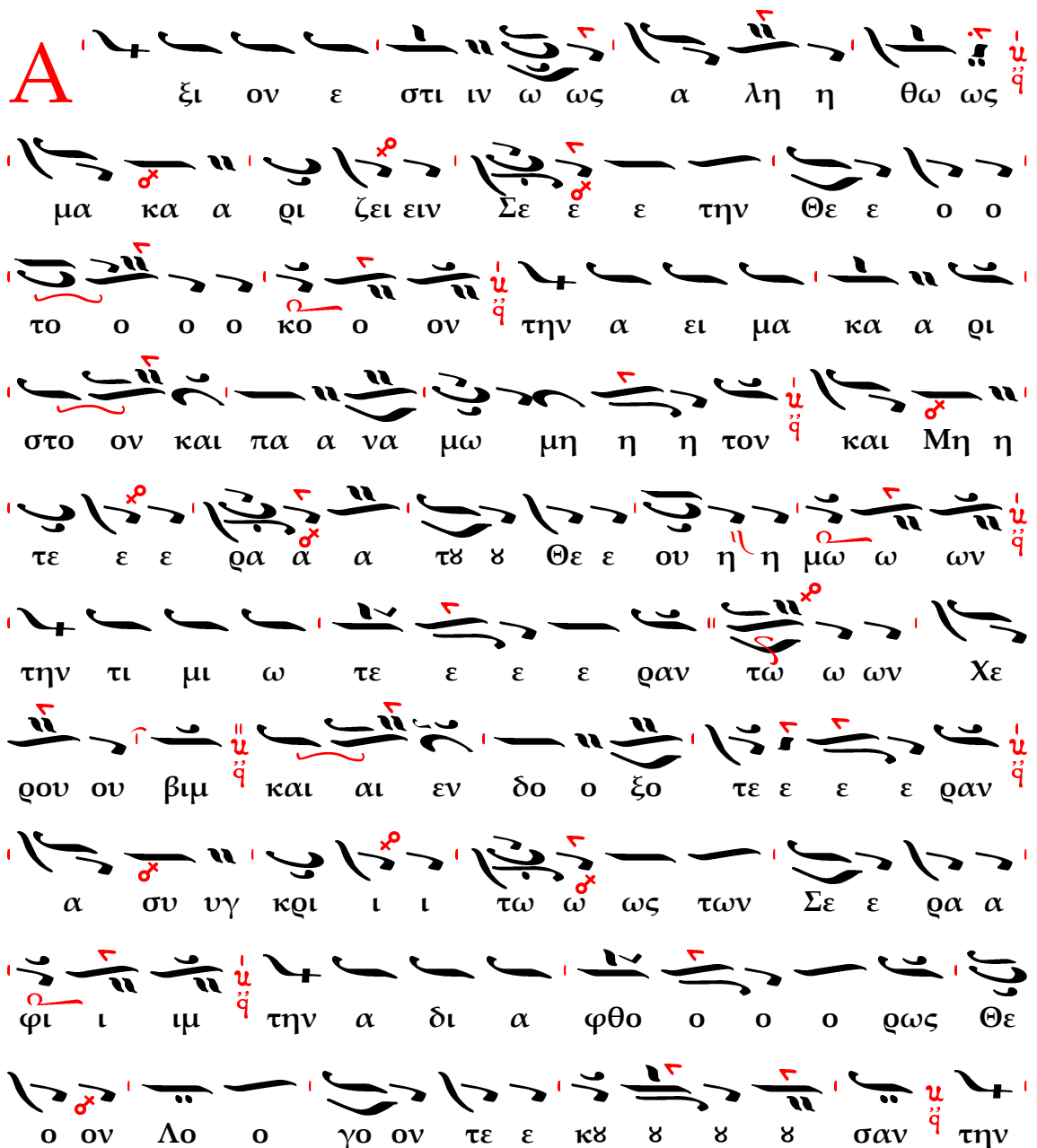

 τως Θε ο το ο ο κον σε ε ε ε με γα
 λυ υ νο με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 εν

Ἦν ἀνυμνοῦσι , Πάναγνε , τῶν Οὐρανῶν δυνάμεις
 δέξαι ἦν ἀναμέλπει σοι αἴνεσιν Ἰωάννης.

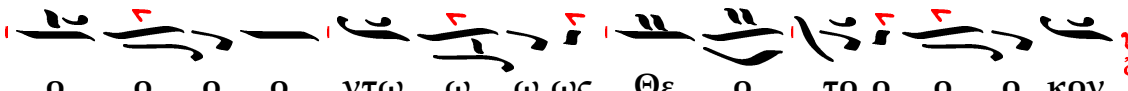
(β´ Νοεμβρίου , α 345´ , I.A.)

Ἄξιον ἐστίν , Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πά Πα ρ

A ξι ον ε στι ιν ω ως α λη η θω ως
 μα κα α ρι ζει ει ν Σε ε ε την Θε ε ο ο
 το ο ο ο κο ο ον την α ει μα κα α ρι
 στο ον και πα α να μω μη η η τον και Μη η
 τε ε ε ρα α α τς θ Θε ε ου η η μω ω ων
 την τι μι ω τε ε ε ε ραν τώ ω ων Χε
 ρου ου βιμ και αι εν δο ο ξο τε ε ε ε ραν
 α συ υγ κρι ι ι τω ω ως των Σε ε ρα α
 φι ι ιμ την α δι α φθο ο ο ο ρως Θε
 ο ον Λο ο γο ον τε ε κς ς ς ς σαν την

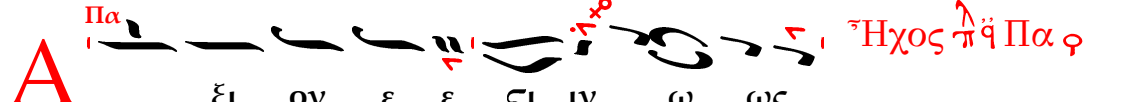

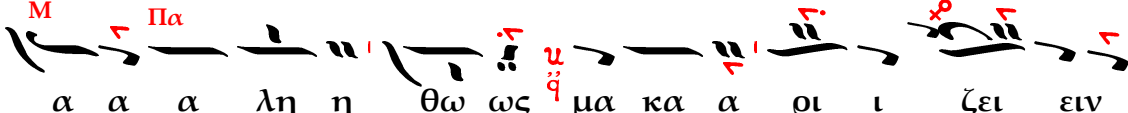

 ο ο ο ο ντω ω ω ως Θε ο το ο ο ο κον

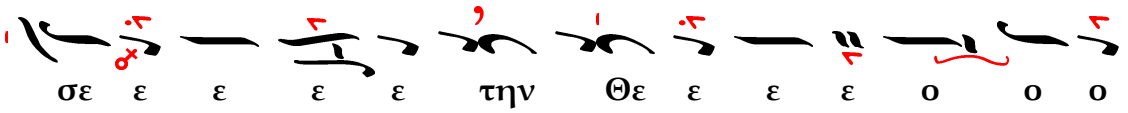

 σε ε ε με ε γα λυ υ υ νο ο ο ο με ε ε

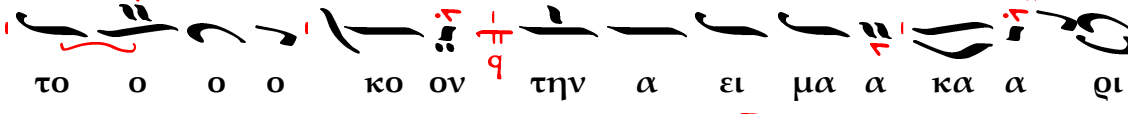

 ε ε ε ε ε εν

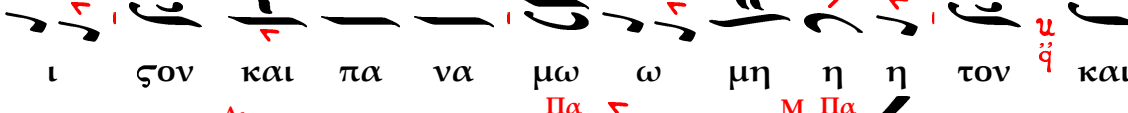
Ἄξιον ἔστιν, τὸ λεγόμενον Πατριαρχικόν, ὡς γράφεται ὡς φάλλεται παρ' ἐμοῦ, Ἰωάννου. (κα' Σεπτεμβρίου, βη', Ι.Α.)

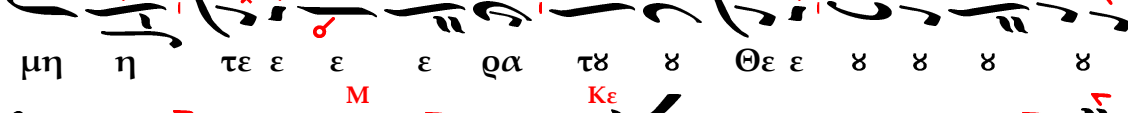

Α ξι ον ε ε σι ιν ω ως

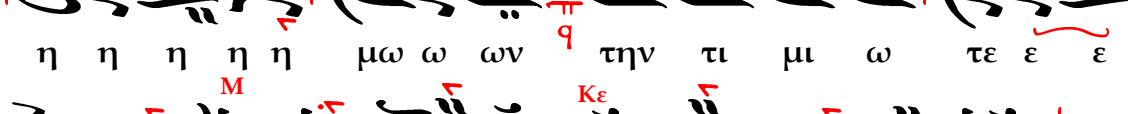

Μ α α α λη η θω ως μα κα α ρι ι ζει ειν

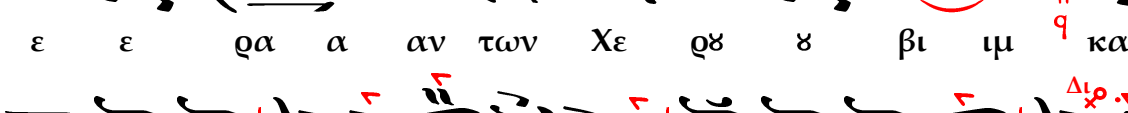

 σε ε ε ε ε την Θε ε ε ε ο ο ο

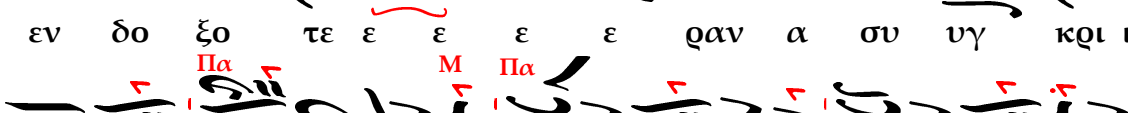

 το ο ο ο κο ον την α ει μα α κα α ρι

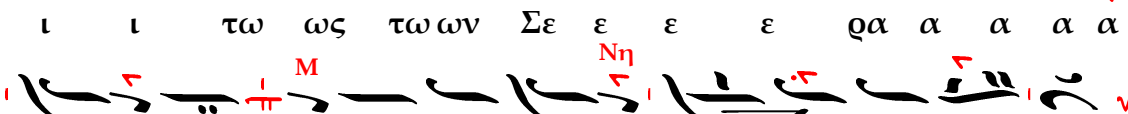

Κε ι ζον και πα να μω ω μη η η τον και

Δι μη η τε ε ε ε ρα τ ς ς Θε ε ς ς ς ς

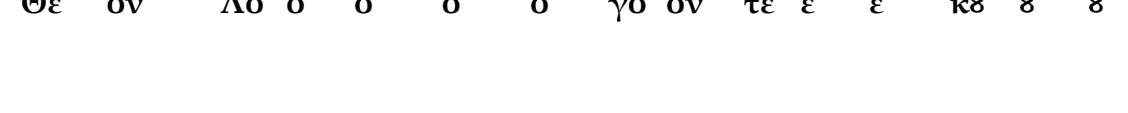

Μ η η η η η μω ω ων την τι μι ω τε ε ε

Μ ε ε ρα α αν των Χε ρ ς βι ιμ και

Δι εν δο ξο τε ε ε ε ραν α συ υγ κρι ι

Πα ι ι τω ως τω ων Σε ε ε ε ρα α α α α

Μ φι ι ιμ την α δι α α φθο ο ο ο ρως

Πα Θε ον Λο ο ο ο ο γο ον τε ε ε κ ς ς ς

α α α

Ἦχος Δι-θ

Ειδομεν το φως το αληθινον ελαβο
μεν Πνευμα επουρα νιον ευρομεν πιζειν αλη
θηα διαιρετον Τριαδα προσκυνησεν
τες αυτη γαρ ημας εεσωσε εν

Ἦχος Δι-θ

Πληρωθη ητω στομα ημων αινεσε
ως ος Κυριε οπως ανυμνησωμεν την δοο
ξαν ος οτι ηξιωσας ημας των α
γιων σεμετασχειν μυστηριων τηρησον
ημας εν τω σωαγιασμω ολην την η
μεραν μελετων τας την δι και ο συυνησ
Αλληλα Αλληλα Αλλη
λα ια ααα

Ἦχος Δι-θ.

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

νον α πο τῃ νυν και ε ως τῃ αι ω ω νος (δις)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη με

ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τῃ νυν και ε ως τῃ

αι ω ω νο ο ος